



Politechnika Wrocławska

Wydział Matematyki

Kierunek studiów: Matematyka

Specjalność: Matematyka teoretyczna

Praca dyplomowa – magisterska

UŁAMKOWY LAPLASJAN Z ZABURZENIEM HARDY’EGO NA PÓŁPROSTEJ

Paweł Maciocha

słowa kluczowe:
proces stabilny, ułamkowy laplasjan, za-
burzenie schrödingerskie, tożsamość
Hardy’ego

krótkie streszczenie:

W niniejszej pracy dowodzi się istnienie nietrywialnego nieujemnego rozwiązania równania $\partial_t u = \Delta^{\alpha/2} u + \kappa x^{-\alpha} u$ na półprostej. Ponadto udowadniamy nierówność Hardy’ego dla ułamkowego laplasjanu $\Delta^{\alpha/2}$ na półprostej.

Opiekun pracy dyplomowej	dr hab. inż. Tomasz Jakubowski
	Tytuł/stopień naukowy/imię i nazwisko	ocena	podpis

*Do celów archiwalnych pracę dyplomową zakwalifikowano do:**

a) kategorii A (akta wieczyste)

b) kategorii BE 50 (po 50 latach podlegające ekspertyzie)

** niepotrzebne skreślić*

pieczętka wydziałowa

Wrocław, rok 2021



Wrocław University
of Science and Technology

Faculty of Pure and Applied Mathematics

Field of study: Mathematics

Specialty: Theoretical Mathematics

Master's Thesis

FRACTIONAL LAPLACIAN WITH HARDY POTENTIAL ON HALF-LINE

Paweł Maciocha

keywords:

stable process, fractional Laplacian,
Schrödinger perturbations, Hardy's
identity

short summary:

In this thesis we prove the existence of nontrivial nonnegative solution of the equation $\partial_t u = \Delta^{\alpha/2} u + \kappa x^{-\alpha} u$ on the half-line. Moreover, we prove an optimal Hardy inequality for the fractional Laplacian on the half-line.

Supervisor	dr hab. inż. Tomasz Jakubowski
	Title/degree/name and surname	grade	signature

*For the purposes of archival thesis qualified to:**

a) category A (perpetual files)

b) category BE 50 (subject to expertise after 50 years)

* delete as appropriate

stamp of the faculty

Wrocław, 2021

Spis treści

Wstęp	3
1 Wprowadzenie	5
1.1 α - stabilny ruch Lévy'ego	5
1.2 Proces zabity	6
1.3 Funkcja Gamma i Beta	6
1.4 Funkcja Greena i jądro Poissona	8
2 Funkcja κ_β	9
2.1 Przypadek $\alpha < 1$	12
2.2 Przypadek $\alpha > 1$	15
2.3 Przypadek $\alpha = 1$	16
2.4 Dowód Twierdzenia 2.1	18
3 Zaburzenie schrödingerskie	21
3.1 Ułamkowy laplasjan jako generator	21
3.2 Konstrukcja funkcji $q(x)$	22
3.3 Konstrukcja funkcji $\tilde{p}(t, x, y)$	22
3.4 Funkcje niezmiennicze	26
4 Nierówność Hardy'ego	31
Bibliografia	34

Wstęp

Procesy Markowa są bardzo ważną klasą procesów stochastycznych o szerokich zastosowaniach w wielu dziedzinach nauki. Pierwsza praca na ich temat została opublikowana przez Markowa w 1906 roku.

Badania nad związkiem procesów Markowa, a teorią potencjału mają długą historię. Początki sięgają prac Feller’a, Kaca, Kakutani’ego oraz innych. Duży wkład w rozwój badań nad związkiem klasycznej teorii potencjału, a ruchem Browna włożył Doob ([1]). Szerszy opis tego zagadnienia można odnaleźć w monografiach autorstwa Porta oraz Stone’a (zob. [2]) i Doob’a (zob. [3]). W 1957 roku i 1958 zostały opublikowane słynne artykuły Hunta ([4], [5]) stanowiące podwaliny probabilistycznego podejścia do teorii potencjału. Jego praca ujawniła głęboki związek między procesami Markowa a tą teorią. Równie ważną monografią, do której będziemy się odwoływać jest książka Chung’a oraz Zhao ([6]) traktująca o teorii potencjału ruchu Browna i związanych z nią operatorów schrödingera.

W ostatnich czasach obserwujemy szczególne zainteresowanie tematyką symetrycznych stabilnych ruchów Lévy’ego będących podklasą procesów Markowa. Generatorem tego procesu jest ułamkowy laplasjan $\Delta^{\alpha/2}$, który obecnie jest intensywnie badany w dziedzinach takich jak prawdopodobieństwo czy teoria potencjału (zob. [7]). W ostatnim czasie pojawiło się sporo prac dotyczących zaburzeń gradientowych i schrödingerskich ułamkowego laplasjanu ([8–18]).

W klasycznym przypadku $\alpha = 2$ zaburzenie schrödingerskie przez potencjał Hardy’ego było po raz pierwszy rozważane przez Barasa i Goldsteina [19]. Udowodnili istnienie nietrywialnego nieujemnego rozwiązania klasycznego równania ciepła $\partial_t u = \Delta u + \kappa|x|^{-2}$ na \mathbb{R}^d dla $0 \leq \kappa \leq (d-2)^2/4$ oraz, że dla większych κ takie rozwiązanie nie istnieje. Ostre górne i dolne oszacowania dla jądra ciepła operatora schrödingerskiego $\Delta + \kappa|x|^{-2}$ zostały wyznaczone przez Liskevich’a i Sobol’a dla $0 < \kappa < (d-2)^2/4$ [20, str. 365 i Przykłady 3.8, 4.5 i 4.10].

Ostatnimi czasy dla $\alpha \in (0, d \wedge 2)$ operator schrödingerski $\mathcal{L} := \Delta^{\alpha/2} + \kappa|x|^{-\alpha}$ dla $\kappa \geq 0$ zyskuje coraz większe zainteresowanie. W pracach [21, 22] udowodniono, że dla $\kappa > \kappa^* := \frac{2^\alpha \Gamma((d+\alpha)/4)^2}{\Gamma((d-\alpha)/4)^2}$ jądro ciepła wybucha. W [23] autor wyznaczył górne oraz dolne oszacowania dla jądra ciepła \mathcal{L} z warunkami Dirichleta dla ograniczonych otwartych podzbiorów \mathbb{R}^d . Z kolei w pracy [24] autorzy uzyskali ostre oszacowania jądra ciepła \mathcal{L} .

Celem niniejszej pracy jest zbadanie podobnego zagadnienia w przypadku $d = 1$, który ze względu na swoją specyfikę często rozpatrywany jest oddzielnie. Dla $\alpha \in (0, 2)$ będziemy rozważać proces α -stabilny X_t^D , zabity przy wyjściu z półprostej $D = (0, \infty)$ oraz potencjał $q(x) = \kappa x^{-\alpha}$, gdzie $0 \leq \kappa \leq \frac{\Gamma(\frac{\alpha-1}{2})^2}{\pi}$. Jednym z uzyskanych wyników jest konstrukcja rozwiązania fundamentalnego równania $\partial_t u = \Delta^{\alpha/2} u + qu$ dla funkcji u o nośniku zawartym w D .

W rozdziale pierwszym wprowadzamy podstawowe pojęcia teorii potencjału ruchu stabilnego, które wykorzystywane będą w dalszej części pracy.

W rozdziale drugim wyznaczamy dokładną wartość stałej κ_β , która będzie ważna w rozdziałach 3 i 4.

Rozdział trzeci zawiera informacje o związku ułamkowego laplasjanu z procesami stabilnymi. Przedstawiona jest konstrukcja funkcji $q(x)$ oraz zdefiniowane zostało zaburzenie schrödingerskie gęstości stabilnej przez tą funkcję. Otrzymanym rezultatem jest konstrukcja rozwiązania fundamentalnego wyżej wspomnianego równania.

W ostatnim rozdziale udowodniono nierówność Hardy’ego dla gęstości przejścia $p_D(t, x, y)$.

Pragnę bardzo serdecznie podziękować mojemu promotorowi, dr hab. Tomaszowi Jakubowskiemu, za poświęcony mi czas, cierpliwość i pomoc podczas pisania pracy magisterskiej. Dziękuję za całą przekazaną wiedzę, za wszelkie wskazówki, bez których nie byłby możliwy mój udział w uzyskaniu prezentowanych wyników.

Rozdział 1

Wprowadzenie

W niniejszym rozdziale definiujemy α -stabilny ruch Lévy'ego na półprostej i omawiamy podstawowe pojęcia jego teorii potencjału. Pokrótce opisujemy funkcje Gamma Eulera oraz Beta. Przez „ $:=$ ” będziemy oznaczać definicje, np. $a \wedge b := \min\{a, b\}$ oraz $a \vee b = \max\{a, b\}$. Będziemy pisać $f(x) \approx g(x)$ gdy $f, g \geq 0$ oraz istnieje stała $c > 0$ taka, że $c^{-1}g(x) \leq f(x) \leq cg(x)$.

1.1 α - stabilny ruch Lévy'ego

Niech X_t będzie izotropowym α -stabilnym procesem Lévy'ego przyjmującym wartości w \mathbb{R} z indeksem stabilności $\alpha \in (0, 2)$.

Przez \mathbb{P}^x oznaczać będziemy prawdopodobieństwo związane z procesem startującym z punktu x , a przez \mathbb{E}^x wartość oczekiwaną względem rozkładu \mathbb{P}^x . Gęstość przejścia $p(t, x, y) = p(t, x - y)$ procesu X_t jest zadana przez odwrotną transformatę Fouriera:

$$p(t, x) = \frac{1}{2\pi} \int_{-\infty}^{\infty} e^{-t|\xi|^\alpha - ix\xi} d\xi, \quad t > 0, \quad x \in \mathbb{R}. \quad (1.1)$$

Proces X_t można uzyskać przez podporządkowanie, tzn. $X_t = W_{S_t}$ (zob. [7]), gdzie W_t jest procesem Wienera na \mathbb{R} o gęstości przejścia

$$g(t, x) = \frac{1}{(4\pi t)^{1/2}} e^{-x^2/(4t)}, \quad t > 0, \quad x \in \mathbb{R},$$

a S_t $\alpha/2$ -stabilnym subordynatorem, czyli niemalejącym $\alpha/2$ -stabilnym procesem Lévy'ego o gęstości $\eta_t(s)$ takiej, że $\eta_t(s) = 0$ dla $s \leq 0$. Transformata Laplace'a gęstości $\eta_t(s)$ jest równa

$$\int_0^\infty e^{-\xi s} \eta_t(s) ds = e^{-t\xi^{\alpha/2}}, \quad t > 0, \quad \xi \geq 0.$$

Z powyższego wynika, że gęstość procesu X_t możemy zapisać w postaci

$$p(t, x) = \int_0^\infty g(s, x) \eta_t(s) ds, \quad t > 0, \quad x \in \mathbb{R}.$$

Dla $\alpha = 1$ oraz $\alpha = 2$ gęstość $p(t, x)$ jest dana wzorem jawnym. W pierwszym przypadku otrzymujemy

$$p(t, x) = \frac{1}{\pi} \frac{t}{t^2 + x^2}, \quad t > 0, \quad x \in \mathbb{R}, \quad (1.2)$$

jest to rozkład Cauchy’ego. Natomiast dla $\alpha = 2$ otrzymujemy gęstość procesu Wienera.

Ze wzoru (1.1) wynika następująca własność skalowania

$$p(t, x) = t^{-1/\alpha} p(1, t^{-1/\alpha} x), \quad (1.3)$$

czyli rozkład $t^{-1/\alpha} X_t$ względem \mathbb{P}^0 nie zależy od t . Proces X_t ma niezależne i stacjonarne przyrosty, jego trajektorie są prawostronnie ciągłe i mają lewostronne granice w każdym punkcie. Jest niezmienniczy na obroty oraz posiada mocną własność Markowa. Zachodzą następujące oszacowania (zob. [7])

$$p(t, x) \approx t^{-1/\alpha} \wedge \frac{t}{|x|^{1+\alpha}}, \quad t > 0, x \in \mathbb{R}.$$

1.2 Proces zabity

W całej pracy będziemy rozważać zbiór $D = (0, \infty) \subset \mathbb{R}$. Określamy czas pierwszego wyjścia procesu X_t ze zbioru D wzorem

$$\tau_D = \inf\{t \geq 0 : X_t \in D^c\}.$$

Zmienna losowa τ_D jest prawie na pewno skończonym momentem Markowa (zob. Wniosek 2.4). Przez X_t^D oznaczamy proces X_t zabity w chwili wyjścia ze zbioru D ,

$$X_t^D = \begin{cases} X_t & \text{gdy } 0 < t < \tau_D \\ \partial & \text{gdy } t \geq \tau_D. \end{cases}$$

Jego przestrzenią stanów jest $D_\partial = D \cup \partial$, gdzie ∂ jest dodatkowym stanem, nazywanym „cmentarzem”. W momencie, w którym proces X_t opuści zbiór D , trafia do ∂ i już tam pozostaje. Gęstość przejścia procesu X_t^D istnieje i oznaczamy ją przez $p_D(t, x, y)$. Zachodzi następująca zależność nazywana wzorem Hunta (zob. [6])

$$p_D(t, x, y) = p(t, x, y) - \mathbb{E}^x[p(t - \tau_D, X_{\tau_D}, y) \mathbf{1}_{\{\tau_D < t\}}], \quad t > 0, x, y \in D. \quad (1.4)$$

Gęstość przejścia $p_D(t, x, y)$ jest symetryczna, tzn. $p_D(t, x, y) = p_D(t, y, x)$ oraz spełnia równanie Chapmana-Kołmogorowa

$$p_D(t + s, x, y) = \int_D p(t, x, z) p_D(s, z, y) dz.$$

W przypadku gdy x lub y należą do D^c mamy $p_D(t, x, y) = 0$, $t > 0$. Dla $p_D(t, x, y)$ znane są oszacowania (zob. [32])

$$p_D(t, x, y) \approx p(t, x, y) \left(1 \wedge \frac{x^{\alpha/2}}{t}\right) \left(1 \wedge \frac{y^{\alpha/2}}{t}\right), \quad t > 0, x, y \in D. \quad (1.5)$$

1.3 Funkcja Gamma i Beta

Funkcja Gamma została po raz pierwszy wprowadzona przez Leonharda Eulera w celu uogólnienia funkcji silni na wartości niecałkowite. Poniższe informacje można znaleźć np. w [25].

Definicja 1.1. Dla $z \in \mathbb{C}$ takich, że $\Re(z) > 0$ definiujemy funkcję gamma wzorem

$$\Gamma(z) = \int_0^\infty t^{z-1} e^{-t} dt. \quad (1.6)$$

Spełnia ona zależność

$$z\Gamma(z) = \Gamma(z+1),$$

co pozwala nam uogólnić funkcję gamma do całego zbioru \mathbb{C} z wyjątkiem ujemnych liczb całkowitych i zera.

Definicja 1.2. Dla $r \in \mathbb{C}$ uogólnionym symbolem Newtona nazywamy,

$$\binom{r}{k} = \frac{\Gamma(r+1)}{\Gamma(k+1)\Gamma(n-k+1)}. \quad (1.7)$$

Z funkcją Γ ściśle związana jest funkcja Beta. Dla $z, w \in \mathbb{C} \setminus \{0, -1, -2, \dots\}$ takich, że $z+w \notin \{0, -1, -2, \dots\}$ definiujemy

$$B(z, w) = \frac{\Gamma(z)\Gamma(w)}{\Gamma(z+w)}. \quad (1.8)$$

Okazuje się, że dla $z, w \in \mathbb{C}$ takich, że $\Re(z), \Re(w) > 0$ zachodzi

$$B(z, w) = \int_0^1 t^{z-1}(1-t)^{w-1} dt = \int_0^\infty \frac{t^{z-1}}{(1+t)^{z+w}} dt. \quad (1.9)$$

Będziemy korzystać z jeszcze jednej postaci funkcji Beta. Dla każdego $z \in \mathbb{C} \setminus \{0, -1, -2, \dots\}$ oraz $w \in \mathbb{C}$ takiego, że $\Re(w) > 0$ mamy

$$B(z, w) = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{\binom{k-w}{k}}{z+k}. \quad (1.10)$$

Zauważmy również, że dla $z, w \in \mathbb{N} \setminus \{0\}$,

$$B(z, w) = \frac{(z-1)!(w-1)!}{(z+w-1)!} = \frac{z+w}{zw} \frac{1}{\binom{z+w}{z}},$$

zatem ma ona ścisły związek z symbolem Newtona.

Przypomnijmy użyteczną tożsamość. Dla $x, y \in \mathbb{R}$ takich, że $|x| > |y|$ i $r \in \mathbb{C}$ mamy

$$(x+y)^r = \sum_{k=0}^{\infty} \binom{r}{k} x^{r-k} y^k. \quad (1.11)$$

Kończąc ten podrozdział udowodnimy

Lemat 1.3. Niech $a \in (-1, 0)$ i $b > 0$. Zachodzi

$$\int_0^1 s^{a-1}((1-s)^{b-1} - 1) ds = -\frac{1}{a} + B(a, b).$$

Dowód. Na mocy wzoru (1.11) oraz tożsamości (1.10) mamy

$$\begin{aligned} \int_0^1 s^{a-1}((1-s)^{b-1} - 1) ds &= \int_0^1 s^{a-1} \sum_{k=1}^{\infty} \binom{b-1}{k} (-1)^k s^k ds \\ &= \sum_{k=1}^{\infty} \binom{b-1}{k} (-1)^k \frac{1}{k+a} = \sum_{k=1}^{\infty} \binom{k-b}{k} \frac{1}{k+a} \\ &= -\frac{1}{a} + \sum_{k=0}^{\infty} \binom{k-b}{k} \frac{1}{k+a} = -\frac{1}{a} + B(a, b). \end{aligned}$$

□

1.4 Funkcja Greena i jądro Poissona

Definicja 1.4. Funkcję Greena zbioru D definiujemy wzorem

$$G_D(x, y) = \int_0^\infty p_D(t, x, y) dt, \quad x, y \in D. \quad (1.12)$$

$G_D(x, y)$ jest funkcją symetryczną, ciągłą na $D \times D$ przyjmującą wartości z przedziału $[0, \infty]$. Gdy choć jeden z argumentów należy do D^c to $G_D(x, y) \equiv 0$. Ponadto dla $x \neq y \in D$ $G_D(x, y) < \infty$ (zob. [32]).

Definicja 1.5. Dla $x \in \mathbb{R}$ definiujemy miarę Lévy'ego o gęstości

$$\nu(x) = \mathcal{A}_\alpha |x|^{-1-\alpha}, \quad (1.13)$$

gdzie

$$\mathcal{A}_\alpha = \frac{\alpha 2^{\alpha-1} \Gamma(\frac{1+\alpha}{2})}{\pi^{1/2} \Gamma(1 - \frac{\alpha}{2})}.$$

Korzystając z tożsamości $\Gamma(1-x) = \frac{\pi}{\sin(\pi x) \Gamma(x)}$ oraz $\Gamma(2x) = (2\pi)^{-1/2} 2^{2x-1/2} \Gamma(x) \Gamma(x + \frac{1}{2})$ mamy

$$\mathcal{A}_\alpha = \frac{\alpha 2^{\alpha-1} \Gamma(\frac{1+\alpha}{2}) \Gamma(\frac{\alpha}{2}) \sin(\pi \frac{\alpha}{2})}{\pi^{1/2} \pi} = \frac{\alpha \Gamma(\alpha) \sin(\pi \frac{\alpha}{2})}{\pi}. \quad (1.14)$$

Jeśli A jest dowolnym borelowskim podzbiorem D^c , to ([26])

$$\mathbb{P}^x(X_{\tau_D} \in A) = \int_A \int_D G_D(x, y) \nu(z - y) dy dz. \quad (1.15)$$

Z powyższego wynika, że rozkład zmiennej losowej X_{τ_D} jest absolutnie ciągły względem miary Lebesgue'a. Formuła (1.15) nazywana jest wzorem Ikedy-Watanaby. Wyraża ona prawdopodobieństwo tego, że proces opuszczający zbiór D trafi do zbioru A . Gęstość miary $\mu(A) = \mathbb{P}^x(X_{\tau_D} \in A)$ względem miary Lebesgue'a nazywamy jądrem Poissona i oznaczamy przez $P_D(x, y)$, dla $y \in D$ $P_D(x, y) = 0$. Zatem

$$P_D(x, z) = \int_D G_D(x, y) \nu(z - y) dy. \quad (1.16)$$

W przypadku półprostej znane są jawne wzory na $P_D(x, y)$ oraz $G_D(x, y)$, np.

$$P_D(x, y) = \frac{1}{\pi} \frac{y}{x^2 + y^2},$$

jednak nie będziemy z nich korzystać. Możemy również podać rozkład łączny wektora (τ_D, X_{τ_D}) . Mamy ([26])

$$\mathbb{P}^x(\tau_D \in (a, b), X_{\tau_D} \in A) = \int_A \int_D \int_a^b p_D(t, x, y) \nu(z - y) dt dy dz, \quad (1.17)$$

wzór ten także jest nazywany wzorem Ikedy-Watanaby. Zauważmy, że ze wzoru Hunta mamy

$$\mathbb{P}^x(\tau_D > t) = \int_D p_D(t, x, y) dy. \quad (1.18)$$

Rozdział 2

Funkcja κ_β

Dla $\beta \in (0, 1)$ oznaczmy

$$\kappa_\beta = \frac{\Gamma(\beta + \alpha/2)\Gamma(1 - \beta + \alpha/2)}{\Gamma(\beta)\Gamma(1 - \beta)}. \quad (2.1)$$

Przypomnijmy, że $D = (0, \infty)$. Głównym wynikiem tego rozdziału jest następujące

Twierdzenie 2.1. Dla $\alpha \in (0, 2)$ i $\beta \in (0, 1)$ zachodzi,

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt = \kappa_\beta^{-1} x^{\alpha/2-\beta}, \quad x \in D. \quad (2.2)$$

Ze względu na skalowanie funkcji p_D , wystarczy pokazać (2.2) tylko dla $x = 1$. Zatem główną tezę twierdzenia jest dokładna wartość stałej κ_β , która będzie ważna w rozdziałach 3 i 4. Zauważmy, że $\int_0^\infty p_D(t, x, y) dt = G_D(x, y)$, zatem (2.2) możemy zapisać w postaci

$$\int_D G_D(x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy = \kappa_\beta^{-1} x^{\alpha/2-\beta}. \quad (2.3)$$

Dla $D = (0, \infty)$ znany jest wzór na funkcję Greena (zob. [29])

$$G_D(x, y) = \frac{1}{2^\alpha (\Gamma(\alpha/2))^2} \frac{1}{|x - y|^{1-\alpha}} \int_0^{xy/|x-y|^2} \frac{s^{\alpha/2-1}}{(1+s)^{1/2}} ds,$$

jednak nie będziemy z niego korzystać. Powstała całka podwójna wydaje się być trudna do policzenia. Dodatkowo zaproponowaną poniżej metodę można próbować stosować w przypadkach, gdy wzór na funkcję Greena nie jest znany.

Idea dowodu opiera się na zastosowaniu wzoru Ikedy-Watanaby. Ze wzoru Hunta mamy

$$G_D(x, y) = U(x, y) - \mathbb{E}^x[U(X_{\tau_D}, y)],$$

gdzie U jest potencjałem (skompensowanym) półgrupy stabilnej zadanej przez $p(t, x)$. Mnożąc obustronnie przez $y^{-\alpha/2-\beta}$ i całkując po D , ze wzoru Ikedy-Watanaby dostajemy

$$\int_D G_D(x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy = C_1 x^{\alpha/2-\beta} - C_2 \int_D G_D(x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy,$$

gdzie stałe C_1, C_2 mogą być dokładnie wyliczone. Stąd już możemy uzyskać równość (2.3).

Główną trudnością w rachunkach są problemy ze zbieżnością odpowiednich całek. Dlatego w zależności od zakresu α i β stosujemy odpowiednie kompensowanie potencjału U . W konsekwencji w dowodzie Twierdzenia 2.1 będziemy rozważać osobno przypadki $\alpha < 1, \alpha > 1, \alpha = 1$ oraz różne zakresy β . Nim przejdziemy do dowodu udowodnimy kilka lematów pomocniczych.

Przez $c, c_i, i \in \mathbb{N}$ oznaczać będziemy stałe, których dokładna wartość nie ma znaczenia.

Lemat 2.2. Niech $-\alpha < \gamma < 1 + \alpha/2$. Wtedy dla $t < 2^{-\alpha}$,

$$\int_D p_D(t, 1, y) y^{-\gamma} dy \approx 1,$$

oraz dla $t > 2$,

$$\int_D p_D(t, 1, y) y^{-\gamma} dy \approx t^{-1/2-\gamma/\alpha}.$$

Dowód. Mamy

$$p_D(t, 1, y) y^{-\gamma} \approx \left(1 \wedge \frac{1}{t^{1/2}}\right) \left(1 \wedge \frac{y^{\alpha/2}}{t^{1/2}}\right) \left(t^{-1/\alpha} \wedge \frac{t}{|y-1|^{1+\alpha}}\right) y^{-\gamma},$$

dla $t < 2^{-\alpha}$ zachodzi,

$$\begin{aligned} \int_D p_D(t, x, y) y^{-\gamma} dy &\approx \int_0^{t^{1/\alpha}} y^{\alpha/2-\gamma} t^{1/2} dy + \int_{t^{1/\alpha}}^{1/2} t y^{-\gamma} dy + \int_{1/2}^{1-t^{1/\alpha}} \frac{t}{|y-1|^{1+\alpha}} dy \\ &\quad + \int_{1-t^{1/\alpha}}^{1+t^{1/\alpha}} t^{-1/\alpha} dy + \int_{1+t^{1/\alpha}}^{3/2} \frac{t}{|y-1|^{1+\alpha}} dy + \int_{3/2}^{\infty} t y^{-1-\alpha-\gamma} dy, \end{aligned}$$

całka ta jest zbieżna dla $-\alpha < \gamma < 1 + \alpha/2$ oraz

$$I = \int_{t^{1/\alpha}}^{1/2} t y^{-\gamma} dy = \begin{cases} t^{\frac{2\gamma-1-t^{(1-\gamma)/\alpha}}{1-\gamma}} & \text{gdy } \gamma \neq 1, \\ -t \ln(2t^{1/\alpha}) & \text{gdy } \gamma = 1, \end{cases}$$

zatem

$$\begin{aligned} \int_D p_D(t, 1, y) y^{-\gamma} dy &\approx \frac{t^{1+1/\alpha-\gamma/\alpha}}{1+\alpha/2-\gamma} + I + \frac{t}{\alpha} \left(t^{-1} - \left(\frac{1}{2}\right)^{-\alpha}\right) \\ &\quad + 2 + \frac{t}{\alpha} \left(t^{-1} - \left(\frac{1}{2}\right)^{-\alpha}\right) + \frac{ct}{\alpha+\gamma} \approx 1. \end{aligned}$$

Rozważamy $t > 2$ dla $-\alpha < \gamma < 1 + \alpha/2$ mamy

$$\begin{aligned} \int_D p_D(t, x, y) y^{-\gamma} dy &\approx \int_0^{t^{1/\alpha}} t^{-1-1/\alpha} y^{\alpha/2-\gamma} dy + \int_{t^{1/\alpha}}^{\infty} t^{-1/2} \frac{t}{y^{1+\alpha}} y^{-\gamma} dy \\ &= \frac{t^{-1/\alpha-\gamma/\alpha}}{\alpha/2-\gamma+1} + \frac{t^{-\gamma/\alpha-1/2}}{\gamma+\alpha} \approx t^{-1/2-\gamma/\alpha}. \end{aligned}$$

□

Wniosek 2.3. Dla $\alpha \in (0, 2)$ i $\beta \in (0, 1)$ całka

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy dt$$

jest zbieżna.

Dowód. Mamy

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy dt &\leq c_1 \int_0^{2^{-\alpha}} dt + \int_{2^{-\alpha}}^2 \int_0^\infty p_D(t, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy dt \\ &\quad + c_2 \int_2^\infty t^{-1-\beta/\alpha} dt \\ &\leq c + c_3 \int_0^2 y^{-\beta} dy + c_4 \int_2^\infty \frac{y^{-\alpha/2-\beta}}{|y-1|^{1+\alpha}} dy < \infty. \end{aligned}$$

□

Wniosek 2.4. Dla $x > 0$, $\alpha \in (0, 2)$ zachodzi

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \mathbb{P}^x(\tau_D > t) = 0.$$

Dowód. Na mocy Lematu 2.2 (dla $\gamma = 0$) oraz (1.18)

$$\lim_{t \rightarrow \infty} \mathbb{P}^x(\tau_D > t) = \lim_{t \rightarrow \infty} \int_D p_D(t, x, y) dy = 0.$$

□

Zauważmy, że całka z Wniosku 2.3 jest symetryczna względem argumentu β . Dowodzi tego poniższy lemat.

Lemat 2.5. Dla $x > 0$ oraz $\alpha \in (0, 2)$ i $\beta \in (0, 1)$ mamy

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt = x^{\alpha/2-\beta} \int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, y) y^{-(1-\beta)-\alpha/2} dy dt. \quad (2.4)$$

Dowód. Zauważmy, że $1 - \beta \in (0, 1)$. Z Wniosku 2.3 całki we wzorze (2.4) są skończone. Korzystając z własności skalowania $p_D(t, x, y)$ oraz podstawiając $s = ty^{-\alpha}$, a następnie $z = x/y$ mamy

$$\begin{aligned} & \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt \\ &= \int_0^\infty \int_D y^{-1} p_D(ty^{-\alpha}, x/y, 1) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt \\ &= \int_0^\infty \int_D p_D(s, x/y, 1) y^{-\beta+\alpha/2-1} dy ds \\ &= x^{\alpha/2-\beta} \int_0^\infty \int_D p_D(s, 1, z) z^{-(1-\beta)-\alpha/2} dz ds. \end{aligned}$$

□

Na początku rozważamy przypadek, w którym $\beta = \alpha/2$.

Lemat 2.6. Dla $\alpha \in (0, 2)$ zachodzi,

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\alpha} dy dt = \frac{\pi}{\Gamma(\alpha) \sin(\pi\alpha/2)}.$$

Dowód. Ze wzoru Ikedy-Watanaby mamy

$$\begin{aligned} \mathbb{P}^x(\tau_D < t) &= \mathcal{A}_\alpha \int_0^t \int_D \int_{D^c} p_D(t, x, y) |y - z|^{-1-\alpha} dz dy ds \\ &= \frac{\mathcal{A}_\alpha}{\alpha} \int_0^t \int_D p_D(t, x, y) y^{-\alpha} dy ds. \end{aligned}$$

Na mocy Wniosku 2.4 $\lim_{t \rightarrow \infty} \mathbb{P}^x(\tau_D < t) = 1$. Zatem z (1.14) przechodząc z t do nieskończoności dostajemy

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\alpha} dy ds = \frac{\pi}{\Gamma(\alpha) \sin(\pi\alpha/2)}.$$

□

Oznaczmy,

$$C_{\alpha,\gamma} = \frac{\Gamma(\gamma+1)\Gamma\left(\frac{1-\alpha(\gamma+1)}{2}\right)}{\Gamma\left(\frac{\alpha(\gamma+1)}{2}\right)2^{\alpha(\gamma+1)}\pi^{1/2}}. \quad (2.5)$$

Zachodzą następujące równania ([28, (25)], [27, Lemat 2.2]).

Lemat 2.7. *Niech $x \in \mathbb{R} \setminus 0$ oraz $\alpha \in (0, 2) \setminus \{1\}$. Wtedy,*

$$\int_0^\infty t^\gamma p(t, x) dt = C_{\alpha,\gamma} |x|^{\alpha(\gamma+1)-1}, \quad \text{dla } -2 < \gamma < \frac{1-\alpha}{\alpha},$$

oraz

$$\int_0^\infty t^\gamma (p(t, 0) - p(t, x)) dt = \text{sign}(1-\alpha) C_{\alpha,\gamma} |x|^{\alpha(\gamma+1)-1}, \quad \text{dla } \frac{1-\alpha}{\alpha} < \gamma < \frac{3-\alpha}{\alpha}.$$

Będziemy stosować Lemat 2.7 dla $\gamma = 0$.

Lemat 2.8. *Dla $\alpha \in (0, 2)$ i $\beta \in (0, 1)$ zachodzi,*

$$\int_D \nu(1+z) z^{-\beta+\alpha/2} dz = \overline{C}_{\alpha,\beta}.$$

gdzie

$$\overline{C}_{\alpha,\beta} = \mathcal{A}_\alpha B(1-\beta+\alpha/2, \alpha/2+\beta). \quad (2.6)$$

Dowód. Przypomnijmy, że $\nu(z) = \mathcal{A}_\alpha |z|^{-1-\alpha}$. Mamy

$$\int_D \nu(1+z) z^{-\beta+\alpha/2} dz = \mathcal{A}_\alpha \int_0^\infty (1+z)^{-1-\alpha} z^{-\beta+\alpha/2} dz = \mathcal{A}_\alpha B(1-\beta+\alpha/2, \alpha/2+\beta).$$

□

Definiujemy

$$\hat{C}_{\alpha,\beta} = B(1-\beta-\alpha/2, \alpha) + B(\alpha, \beta-\alpha/2), \quad (2.7)$$

oraz

$$\tilde{C}_{\alpha,\beta} = B(1-\beta-\alpha/2, \beta-\alpha/2). \quad (2.8)$$

2.1 Przypadek $\alpha < 1$

Możemy przejść do dowodu pierwszego z lematów. Poprzedzimy go dwoma pomocniczymi faktami.

Fakt 2.9. *Niech $\beta \in (0, \alpha/2)$. Zachodzi*

$$\int_D (|1-w|^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \hat{C}_{\alpha,\beta}, \quad (2.9)$$

oraz

$$\int_D ((1+w)^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \tilde{C}_{\alpha,\beta}. \quad (2.10)$$

Dowód. Mamy

$$\begin{aligned} & \int_D (|1-w|^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw \\ &= \int_0^1 ((1-w)^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw + \int_0^\infty (w^{\alpha-1} - (w+1)^{\alpha-1}) (w+1)^{-\beta-\alpha/2} dw. \end{aligned}$$

Ze wzoru (1.9) pierwsza całka jest równa,

$$\int_0^1 ((1-w)^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw = B(1-\beta-\alpha/2, \alpha) - \frac{1}{\alpha/2-\beta}.$$

Na mocy twierdzenia Fubiniego oraz Lematu 1.3

$$\begin{aligned} & \int_0^\infty (w^{\alpha-1} - (w+1)^{\alpha-1}) (w+1)^{-\beta-\alpha/2} dw = \int_0^1 \left(\left(\frac{s}{1-s} \right)^{1-\alpha} - s^{1-\alpha} \right) s^{\beta+\alpha/2-2} ds \\ &= \int_0^1 s^{\beta-1-\alpha/2} ((1-s)^{\alpha-1} - 1) ds = \frac{1}{\alpha/2-\beta} + B(\alpha, \beta-\alpha/2), \end{aligned}$$

co dowodzi (2.9). Ponownie korzystając ze wzoru 1.9

$$\begin{aligned} & \int_0^\infty ((1+w)^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \int_0^\infty \frac{1}{\alpha-1} \left(\int_0^1 (w+t)^{\alpha-2} dt \right) w^{-\beta-\alpha/2} dw \\ &= \frac{1}{\alpha-1} \int_0^1 t^{\alpha/2-1-\beta} \int_0^\infty (1+z)^{\alpha-2} z^{-\beta-\alpha/2} dz dt \\ &= \frac{B(1-\beta-\alpha/2, 1+\beta-\alpha/2)}{\alpha-1} \int_0^1 t^{\alpha/2-1-\beta} dt = \frac{B(1-\beta, 1+\beta-\alpha)}{(\alpha-1)(\alpha/2-\beta)}, \end{aligned}$$

co dowodzi (2.10). □

Fakt 2.10. Niech $\beta \in (\alpha/2, 1-\alpha/2)$. Zachodzi równość

$$\int_D |1-w|^{\alpha-1} w^{-\beta-\alpha/2} dw = \hat{C}_{\alpha,\beta}.$$

Dowód. Mamy

$$\begin{aligned} & \int_D |1-w|^{\alpha-1} w^{-\beta-\alpha/2} dw = \int_0^1 (1-w)^{\alpha-1} w^{-\beta-\alpha/2} dw + \int_0^\infty w^{\alpha-1} (w+1)^{-\beta-\alpha/2} dw \\ &= B(1-\beta-\alpha/2, \alpha) + B(\alpha, \beta-\alpha/2). \end{aligned}$$

□

Lemat 2.11. Dla $x > 0$ i $\beta \in (0, \alpha/2) \cup (\alpha/2, 1-\alpha/2)$. Mamy

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt = \frac{C_{\alpha,0} \hat{C}_{\alpha,\beta}}{1 + C_{\alpha,0} \tilde{C}_{\alpha,\beta} \overline{C}_{\alpha,\beta}} x^{\alpha/2-\beta},$$

gdzie $C_{\alpha,0}$ jest stałą (2.5), $\hat{C}_{\alpha,\beta}, \tilde{C}_{\alpha,\beta}$ odpowiednio (2.7), (2.8), a $\overline{C}_{\alpha,\beta}$ stałą z Lematu 2.8.

Dowód. Na mocy Wniosku 2.3, Lematu 2.7 oraz korzystając ze wzoru Hunta, mamy

$$\begin{aligned} & \int_0^\infty p_D(t, x, y) dt \\ &= \int_0^\infty p(t, x, y) dt - \int_0^\infty \mathbb{E}^x [p(t - \tau_D, X_{\tau_D}, y) \mathbf{1}_{\{\tau_D < t\}}] dt \\ &= C_{\alpha,0} (|x-y|^{\alpha-1} - \mathbb{E}^x |X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1}). \end{aligned} \tag{2.11}$$

Niech $\beta \in (0, \alpha/2)$. Po dodaniu i odjęciu $C_{\alpha,0}y^{\alpha-1}$ otrzymujemy

$$\int_0^\infty p_D(t, x, y)dt = C_{\alpha,0} \left((|x - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) - (\mathbb{E}^x |X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) \right).$$

Mnożąc obustronnie przez $y^{-\beta-\alpha/2}$ i całkując względem y po D dostajemy

$$\begin{aligned} & \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt \\ &= C_{\alpha,0} \left[\int_D (|x - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) dy - \int_D (\mathbb{E}^x |X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) y^{-\beta-\alpha/2} dy \right]. \end{aligned} \quad (2.12)$$

Na mocy Faktu 2.9 wartość pierwszej całki wynosi $\hat{C}_{\alpha,\beta} x^{\alpha/2-\beta}$. Pozostaje wyliczyć całkę drugą. Korzystając ze wzoru Ikedy-Watanaby i twierdzenia Fubiniego, mamy

$$\begin{aligned} & \int_D (\mathbb{E}^x |X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) y^{-\beta-\alpha/2} dy \\ &= \int_{D^c} \int_D G_D(x, w) \nu(w - z) \left[\int_D (|y - z|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) y^{-\beta-\alpha/2} dy \right] dw dz \\ &= \int_{D^c} \int_D G_D(x, w) \nu(w - z) |z|^{-\beta+\alpha/2} \left[\int_D (|y - 1|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) y^{-\beta-\alpha/2} dy \right] dw dz \\ &= \tilde{C}_{\alpha,\beta} \int_D \int_D G_D(x, w) \nu(w + z) z^{-\beta+\alpha/2} dw dz, \end{aligned}$$

gdzie równość trzecia zachodzi na mocy Faktu 2.9. Rozważamy teraz $\beta \in (\alpha/2, 1 - \alpha/2)$. Z Faktu 2.10 oraz wzoru (2.11) mamy

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt = C_{\alpha,0} \left(\hat{C}_{\alpha,\beta} x^{\alpha/2-\beta} - \int_D \mathbb{E}^x |X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1} |y|^{-\beta-\alpha/2} dy \right),$$

ze wzoru Ikedy-Watanaby oraz ze wzoru 1.9

$$\begin{aligned} & \int_D \mathbb{E}^x |X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1} |y|^{-\beta-\alpha/2} dy \\ &= \int_{D^c} \int_D G_D(x, w) \nu(w - z) \left[\int_D |y - z|^{\alpha-1} y^{-\beta-\alpha/2} dy \right] dw dz \\ &= \tilde{C}_{\alpha,\beta} \int_D \int_D G_D(x, w) \nu(w + z) z^{-\beta+\alpha/2} dw dz. \end{aligned}$$

Zatem dla $\beta \in (0, \alpha/2) \cup (\alpha/2, 1 - \alpha/2)$ mamy podstawiając za $z = yw$

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt &= \tilde{C}_{\alpha,\beta} \int_D \int_D G_D(x, w) \nu(w + z) z^{-\beta+\alpha/2} dw dz \\ &= \tilde{C}_{\alpha,\beta} \int_D G_D(x, w) w^{-\beta-\alpha/2} \left[\int_D \nu(1 + y) y^{-\beta+\alpha/2} dy \right] dw \\ &= \tilde{C}_{\alpha,\beta} \bar{C}_{\alpha,\beta} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, w) w^{-\beta-\alpha/2} dw dt, \end{aligned}$$

co dowodzi tezy lematu. □

2.2 Przypadek $\alpha > 1$

Fakt 2.12. Niech $\beta \in (0, 1 - \alpha/2)$. Zachodzi

$$\int_D (|1 - w|^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \hat{C}_{\alpha,\beta},$$

oraz

$$\int_D ((1 + w)^{\alpha-1} - w^{\alpha-1}) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \tilde{C}_{\alpha,\beta}.$$

Dowód powyższego faktu przebiega w ten sam sposób co dowód Faktu 2.9.

Fakt 2.13. Niech $\beta \in (1 - \alpha/2, 1)$. Mamy

$$\int_D (|1 - w|^{\alpha-1} - 1) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \hat{C}_{\alpha,\beta},$$

oraz

$$\int_D ((1 + w)^{\alpha-1} - 1) w^{-\beta-\alpha/2} dw = \tilde{C}_{\alpha,\beta}.$$

Dowód. Na mocy Lematu 1.3

$$\int_0^1 (|1 - w|^{\alpha-1} - 1) w^{-\beta-\alpha/2} dw = B(1 - \beta - \alpha/2, \alpha) + \frac{1}{\beta + \alpha/2 - 1},$$

oraz ze wzoru (1.9)

$$\begin{aligned} \int_1^\infty (|w - 1|^{\alpha-1} - 1) w^{-\beta-\alpha/2} dw &= \int_0^\infty (w^{\alpha-1} - 1)(w + 1)^{-\beta-\alpha/2} dw \\ &= \int_0^\infty w^{\alpha-1} (w + 1)^{-\beta-\alpha/2} dw - \int_0^\infty (w + 1)^{-\beta-\alpha/2} dw \\ &= B(\alpha, \beta - \alpha/2) - \frac{1}{\beta + \alpha/2 - 1}. \end{aligned}$$

Stąd dostajemy pierwszą równość w tezie lematu. Drugą równość otrzymujemy również ze wzoru (1.9)

$$\begin{aligned} \int_D ((1 + w)^{\alpha-1} - 1) w^{-\beta-\alpha/2} dw &= \int_D \left((1 - \alpha) \int_1^{1+w} y^{\alpha-2} dy \right) w^{-\beta-\alpha/2} dw \\ &= (1 - \alpha) \int_1^\infty \int_{y-1}^\infty w^{-\beta-\alpha/2} y^{\alpha-2} dw dy = (1 - \alpha) \int_1^\infty \frac{1}{1 - \beta - \alpha/2} (y - 1)^{1-\beta-\alpha/2} y^{\alpha-2} dy \\ &= \frac{1 - \alpha}{1 - \beta - \alpha/2} \int_0^\infty y^{1-\beta-\alpha/2} (y + 1)^{\alpha-2} dy = \frac{1 - \alpha}{1 - \beta - \alpha/2} B(2 - \beta - \alpha/2, \beta - \alpha/2). \end{aligned}$$

□

Lemat 2.14. Dla $x > 0$, $\beta \in (0, 1 - \alpha/2) \cup (1 - \alpha/2, 1/2]$. Zachodzi

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt = \frac{C_{\alpha,0} \hat{C}_{\alpha,\beta}}{1 + C_{\alpha,0} \tilde{C}_{\alpha,\beta} \bar{C}_{\alpha,\beta}} x^{\alpha/2-\beta}.$$

Dowód. Niech $\beta \in (0, 1 - \alpha/2)$. Ze wzoru Hunta oraz dodając i odejmując $p(t, 0)$ mamy

$$p_D(t, x, y) = \left(p(t, 0) - \mathbb{E}^x \left[p(t - \tau_D, X_{\tau_D}, y) \mathbf{1}_{\{\tau_D < t\}} \right] \right) - \left(p(t, 0) - p(t, x, y) \right),$$

na mocy Lematu 2.7 całkując po $(0, \infty)$ względem t otrzymujemy

$$\int_0^\infty p_D(t, x, y) dt = C_{\alpha,0}(|x - y|^{\alpha-1} - \mathbb{E}^x|X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1}).$$

Dodając oraz odejmując $C_{\alpha,0}y^{\alpha-1}$, a następnie mnożąc przez $y^{-\beta-\alpha/2}$ i całkując po D względem y mamy

$$\begin{aligned} & \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy dt \\ &= \int_D C_{\alpha,0}(|x - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) - (\mathbb{E}^x|X_{\tau_D} - y|^{\alpha-1} - y^{\alpha-1}) y^{-\beta-\alpha/2} dy. \end{aligned}$$

Na mocy Faktu 2.12 oraz postępując tak jak w Lemacie 2.11 (równanie 2.12) otrzymujemy tezę.

Niech teraz $\beta \in (1 - \alpha/2, 1/2]$. Korzystając z własności skalowania, symetrii $p_D(t, x, y)$ oraz na mocy Lematu 2.7 mamy

$$\int_0^\infty p_D(t, x, y) dt = \int_0^\infty p_D(t, y, x) dt = x^{\alpha-1} C_{\alpha,0}(|1 - y/x|^{\alpha-1} - \mathbb{E}^{y/x}|X_{\tau_D} - 1|^{\alpha-1}).$$

Odejmując i dodając 1, a następnie mnożąc przez $y^{-\beta-\alpha/2}$ i całkując po D względem y mamy

$$\begin{aligned} & C_{\alpha,0} x^{\alpha/2-\beta-1} \int_D (|1 - y/x|^{\alpha-1} - 1) - (\mathbb{E}^{y/x}|X_{\tau_D} - 1|^{\alpha-1} - 1) (y/x)^{-\beta-\alpha/2} dy \\ &= C_{\alpha,0} x^{\alpha/2-\beta} \int_D (|1 - z|^{\alpha-1} - 1) - (\mathbb{E}^z|X_{\tau_D} - 1|^{\alpha-1} - 1) z^{-\beta-\alpha/2} dz \\ &= C_{\alpha,0} x^{\alpha/2-\beta} \left(\hat{C}_{\alpha,\beta} - \int_D (\mathbb{E}^z|X_{\tau_D} - 1| - 1) z^{-\beta-\alpha/2} dz \right) = x^{\alpha/2-\beta} G, \end{aligned}$$

gdzie $G = C_{\alpha,0} \left(\hat{C}_{\alpha,\beta} - \int_D (\mathbb{E}^z|X_{\tau_D} - 1|^{\alpha-1} - 1) z^{-\beta-\alpha/2} dz \right)$. Ze wzoru Ikedy-Watanaby oraz twierdzenia Fubiniiego, mamy

$$\begin{aligned} & \int_D (\mathbb{E}^z|X_{\tau_D} - 1|^{\alpha-1} - 1) z^{-\beta-\alpha/2} dz \\ &= \int_{D^c} \int_D \left[\int_D \int_0^\infty p_D(s, w, z) ds z^{-\beta-\alpha/2} dz \right] \nu(w - y) [|1 - y|^{\alpha-1} - 1] dw dy \\ &= G \mathcal{A}_\alpha \int_D \int_D w^{\alpha/2-\beta} |w + y|^{-1-\alpha} [(1 + y)^{\alpha-1} - 1] dy dw \\ &= G \mathcal{A}_\alpha \int_D \int_D z^{\alpha/2-\beta} (1 + z)^{-1-\alpha} [(1 + y)^{\alpha-1} - 1] y^{-\beta-\alpha/2} dy dz \\ &= G \mathcal{A}_\alpha \tilde{C}_{\alpha,\beta} \int_D z^{\alpha/2-\beta} (1 + z)^{-1-\alpha} dz = G \mathcal{A}_\alpha \tilde{C}_{\alpha,\beta} B(1 - \beta + \alpha/2, \alpha/2 + \beta) \\ &= G \tilde{C}_{\alpha,\beta} \bar{C}_{\alpha,\beta}. \end{aligned}$$

W równości trzeciej zastosowano podstawienie $w = zy$, równość czwarta zachodzi na mocy Faktu 2.13 z kolei ostatnia równość z Lematu 2.8. \square

2.3 Przypadek $\alpha = 1$

Przypomnijmy, że w tym przypadku gęstość $p(t, x, y)$ jest dana wzorem jawnym, to znaczy

$$p(t, x, y) = \frac{1}{\pi} \frac{t}{t^2 + (x - y)^2}.$$

Fakt 2.15. Niech $\beta \in (0, 1/2)$. Mamy

$$\int_0^\infty y^{-\beta-1/2} \ln(|1-y|/y) dy = \frac{\pi \sin(\pi\beta)}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)}$$

oraz

$$\int_0^\infty y^{-\beta-1/2} \ln(|1+y|/y) dy = \frac{\pi}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)}.$$

Dowód. Podstawiając $x = 1/y$ oraz z [25, Równanie 4.293.7],

$$\int_0^\infty x^{(\beta-1/2)-1} \ln(|1-x|) dx = \frac{\pi \sin(\pi\beta)}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)}.$$

Dokonując tego samego podstawienia i korzystając z [25, Równanie 4.293.10], w przypadku drugiej całki, otrzymujemy

$$\int_0^\infty x^{(\beta-1/2)-1} \ln(|1+x|) dx = \frac{\pi}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)}. \quad (2.13)$$

□

Lemat 2.16. Dla $\alpha = 1$ i $\beta \in (0, 1/2)$ zachodzi (2.2).

Dowód. Ze wzoru Hunta oraz dodając i odejmując $p(t, y)$, a następnie całkując po t otrzymujemy

$$\int_0^\infty p_D(t, x, y) dt = \frac{1}{\pi} \mathbb{E}^x [\ln(|X_{\tau_D} - y|/y)] - \frac{1}{\pi} \ln(|x - y|/y),$$

teraz mnożąc obustronnie przez $y^{-\beta-1/2}$, podstawiając $z = x/y$ i całkując po y dostajemy

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-1/2} dy dt = \left(\frac{1}{\pi} \int_D \mathbb{E}^x [\ln |X_{\tau_D} - y|/y] y^{-\beta-1/2} dy - \frac{\sin(\pi\beta)}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} x^{1/2-\beta} \right).$$

Ze wzoru Ikedy-Watanaby

$$\begin{aligned} \int_D \mathbb{E}^x [\ln |X_{\tau_D} - y|/y] y^{-\beta-1/2} dy &= \int_D \int_{D^c} G_D(x, w) \nu(w - z) \left[\int_D \ln(|y - z|/y) y^{-\beta-1/2} dy \right] \\ &= \int_D \int_D G_D(x, w) \nu(w + z) z^{-\beta+1/2} \left[\int_D \ln(1 + u) u^{(\beta-1/2)-1} du \right] dw dz \\ &= \frac{\pi}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} \int_D \int_D G_D(x, w) \nu(w + z) z^{-\beta+1/2} dw dz \\ &= \frac{\pi}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} \bar{C}_{1,\beta} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, w) w^{-\beta-1/2} dw dt. \end{aligned}$$

Otrzymujemy zatem

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) y^{-\beta-1/2} dy dt &= \frac{\sin(\pi\beta) x^{1/2-\beta}}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} \left(-1 + \frac{B(3/2 - \beta, 1/2 + \beta)}{\pi(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} \right)^{-1} \\ &= \frac{\sin(\pi\beta) x^{1/2-\beta}}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} \left(-1 + \frac{1}{\cos^2(\pi\beta)} \right)^{-1} = \frac{\sin(\pi\beta) x^{1/2-\beta}}{(1/2 - \beta) \cos(\pi\beta)} \frac{\cos^2(\pi\beta)}{\sin^2(\pi\beta)} \\ &= \frac{\cos(\pi\beta) x^{1/2-\beta}}{(1/2 - \beta) \sin(\pi\beta)} = \frac{\pi x^{1/2-\beta}}{\Gamma(\beta + 1/2) \Gamma(1 - \beta + 1/2) \sin(\pi\beta)}. \end{aligned}$$

□

2.4 Dowód Twierdzenia 2.1

Pokażemy, że dla $\alpha \neq 1$ zachodzi

$$\frac{C_{\alpha,0}\hat{C}_{\alpha,\beta}}{1 + C_{\alpha,0}\tilde{C}_{\alpha,\beta}\overline{C}_{\alpha,\beta}} = \frac{\pi}{\Gamma(\beta + \alpha/2)\Gamma(1 - \beta + \alpha/2)\sin(\pi\beta)}.$$

Rzeczywiście,

$$C_{\alpha,0}\hat{C}_{\alpha,\beta} = \frac{\Gamma((1-\alpha)/2)}{\Gamma(\alpha/2)2^\alpha\pi^{1/2}} \left(\frac{\Gamma(\alpha)\Gamma(1-\beta-\alpha/2)}{\Gamma(1-\beta+\alpha/2)} + \frac{\Gamma(\alpha)\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(\beta+\alpha/2)} \right).$$

Korzystając z tożsamości

$$\Gamma((1-\alpha)/2) = \frac{\pi}{\sin(\pi(1-\alpha)/2)\Gamma((1+\alpha)/2)}, \quad (2.14)$$

oraz

$$\Gamma(\alpha) = \frac{2^{\alpha-1/2}\Gamma(\alpha/2)\Gamma((\alpha+1)/2)}{(2\pi)^{1/2}},$$

otrzymujemy

$$C_{\alpha,0}\hat{C}_{\alpha,\beta} = \frac{1}{\sin(\pi(1-\alpha)/2)} \left(\frac{\Gamma(1-\beta-\alpha/2)}{\Gamma(1-\beta+\alpha/2)} + \frac{\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(\beta+\alpha/2)} \right).$$

Następnie podstawiając

$$\Gamma(1-\beta \pm \alpha/2) = \frac{\pi}{\sin(\pi(\beta \mp \alpha/2))\Gamma(\beta \mp \alpha/2)}, \quad (2.15)$$

dostajemy

$$\begin{aligned} C_{\alpha,0}\hat{C}_{\alpha,\beta} &= \frac{2^{-1}}{\sin(\pi(1-\alpha)/2)} \frac{\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(\beta+\alpha/2)} \frac{\sin(\pi(\beta-\alpha/2)) + \sin(\pi(\beta+\alpha/2))}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))} \\ &= \frac{2^{-1}}{\sin(\pi(1-\alpha)/2)} \frac{\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(\beta+\alpha/2)} \frac{2\sin(\pi\beta)\cos(\pi\alpha/2)}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))} \\ &= \frac{\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(\beta+\alpha/2)} \frac{\sin(\pi\beta)}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))}. \end{aligned}$$

Korzystając z tożsamości (2.14) oraz (2.15) mamy

$$\begin{aligned} C_{\alpha,0}\tilde{C}_{\alpha,\beta}\overline{C}_{\alpha,\beta} &= \frac{\Gamma((1-\alpha)/2)}{\Gamma(\alpha/2)2^\alpha\pi^{1/2}} \frac{\Gamma(1-\beta-\alpha/2)\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(1-\alpha)} \frac{\alpha 2^{\alpha-1}\Gamma((1+\alpha)/2)}{\pi^{1/2}\Gamma(1-\alpha/2)} \frac{\Gamma(1-\beta+\alpha/2)\Gamma(\beta+\alpha/2)}{\Gamma(1+\alpha)} \\ &= \frac{1}{\Gamma(\alpha/2)2^\alpha\sin(\pi(1-\alpha)/2)} \frac{\pi}{\Gamma(1-\alpha)\sin(\pi(\beta+\alpha/2))} \frac{\alpha 2^{\alpha-1}}{\Gamma(1-\alpha/2)} \frac{\pi}{\Gamma(1+\alpha)\sin(\pi(\beta-\alpha/2))} \\ &= \frac{\alpha 2^{\alpha-1}}{2^\alpha\sin(\pi(1-\alpha)/2)} \frac{\sin(\pi\alpha/2)}{\Gamma(1-\alpha)\sin(\pi(\beta+\alpha/2))} \frac{\pi}{\Gamma(1+\alpha)\sin(\pi(\beta-\alpha/2))}, \end{aligned}$$

gdzie w ostatniej linii skorzystaliśmy z tożsamości

$$\Gamma(\alpha/2)\Gamma(1-\alpha/2) = \frac{\pi}{\sin(\pi\alpha/2)}. \quad (2.16)$$

Ponieważ

$$\frac{\Gamma(1-\alpha)}{\alpha} = \frac{\pi}{\sin(\pi\alpha)\alpha\Gamma(\alpha)} = \frac{\pi}{\sin(\pi\alpha)\Gamma(\alpha+1)},$$

to

$$\begin{aligned} 1 + C_{\alpha,0}\tilde{C}_{\alpha,\beta}\overline{C}_{\alpha,\beta} &= 1 + \frac{2^{-1}\sin(\pi\alpha/2)\sin(\pi\alpha)}{\cos(\pi\alpha/2)\sin(\pi(\beta+\alpha/2))\sin(\pi(\beta-\alpha/2))} \\ &= 1 + \frac{\sin^2(\pi\alpha/2)}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))\sin(\pi(\beta-\alpha/2))} \\ &= \frac{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))\sin(\pi(\beta-\alpha/2)) + \frac{1-\cos(\pi\alpha)}{2}}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))\sin(\pi(\beta-\alpha/2))} \\ &= \frac{\frac{\cos(\pi\alpha)-\cos(\pi 2\beta)}{2} + \frac{1-\cos(\pi\alpha)}{2}}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))\sin(\pi(\beta-\alpha/2))} = \frac{\sin^2(\pi\beta)}{\sin(\pi(\beta+\alpha/2))\sin(\pi(\beta-\alpha/2))}. \end{aligned}$$

Tak więc z powyższych przekształceń

$$\frac{C_{\alpha,0}\hat{C}_{\alpha,\beta}}{1 + C_{\alpha,0}\tilde{C}_{\alpha,\beta}\overline{C}_{\alpha,\beta}} = \frac{\Gamma(\beta-\alpha/2)}{\Gamma(\beta+\alpha/2)} \frac{1}{\sin(\pi(\beta-\alpha/2))\sin(\pi\beta)}.$$

Z tożsamości (2.15)

$$\frac{C_{\alpha,0}\hat{C}_{\alpha,\beta}}{1 + C_{\alpha,0}\tilde{C}_{\alpha,\beta}\overline{C}_{\alpha,\beta}} = \frac{\pi}{\Gamma(\beta+\alpha/2)\Gamma(1-\beta+\alpha/2)\sin(\pi\beta)}.$$

Zatem z Lematów 2.11, 2.14 i 2.16 oraz na mocy Lematów 2.5 oraz 2.6 dostajemy (2.2) dla wszystkich α i β .

Rozdział 3

Zaburzenie schrödingerowskie

W tym rozdziale zdefiniujemy operator ułamkowego laplasjanu $\Delta^{\alpha/2}$. Wskażemy jego związek z procesami α -stabilnymi. Następnie dla ustalonego $\delta \in (0, 1/2]$ za pomocą szeregu perturbacyjnego (3.7) zdefiniujemy zaburzenie schrödingerowskie gęstości p_D przez funkcję $q(x) = \kappa x^{-\alpha}$, gdzie κ jest dana przez (2.1) z $\beta = \delta$. Równoważnie zaburzona gęstość \tilde{p} może być zdefiniowana jako rozwiązanie równania całkowego

$$\tilde{p}(t, x, y) = p_D(t, x, y) + \int_0^t \int_D \tilde{p}(t-s, x, z) q(z) p_D(s, z, y) dz ds.$$

Pokażemy, że \tilde{p} spełniające powyższe równanie jest prawie wszędzie skończone, czyli \tilde{p} jest rozwiązaniem fundamentalnym równania

$$\partial_t u = \Delta_D^{\alpha/2} u + \kappa x^{-\alpha} u,$$

gdzie $\Delta_D^{\alpha/2}$ oznacza ułamkowy laplasjan ograniczony do zbioru D . Na koniec pokażemy, że funkcje $h(x) = x^{\alpha/2-\delta}$ są niezmiennicze dla \tilde{p} (Twierdzenie 3.8).

3.1 Ułamkowy laplasjan jako generator

Definicja 3.1. Niech $\alpha \in (0, 2)$. Na $C_c^2(\mathbb{R})$ definiujemy operator ułamkowego laplasjanu $\Delta^{\alpha/2}$ wzorem (zob. [30])

$$\Delta^{\alpha/2} u(x) := \lim_{\epsilon \rightarrow 0} \int_{|x-y|>\epsilon} (u(y) - u(x)) \nu(x-y) dy, \quad x \in \mathbb{R}.$$

Definiujemy

$$P_t f(x) = \mathbb{E}^x[f(X_t)] = \int_{\mathbb{R}} p(t, x, z) f(z) dz, \quad t > 0, x \in D,$$

dla funkcji f takich, że powyższa całka jest absolutnie zbieżna. Okazuje się, że dla odpowiednio gładkich funkcji zachodzi (zob. [29])

$$\Delta^{\alpha/2} f(x) = \lim_{t \rightarrow 0} \frac{P_t f(x) - f(x)}{t},$$

innymi słowy ułamkowy laplasjan jest generatorem procesu α -stabilnego. Dla procesu α -stabilnego zabitego po wyjściu ze zbioru D generatorem jest tak zwany regionalny ułamkowy laplasjan określony dla funkcji $f \in C_c(D)$ wzorem (zob. [31])

$$\Delta_D^{\alpha/2} f(x) := \lim_{t \rightarrow 0} \frac{\mathbb{E}^x[f(X_t) \mathbf{1}_{\{\tau_D > t\}}] - f(x)}{t}.$$

3.2 Konstrukcja funkcji $q(x)$

W pracy [24] udowodniono, że przy pewnych założeniach na funkcję q zaburzenie schrödingerskie gęstości przejścia spełniającej określone warunki jest skończone. Nim przejdziemy do głównego wątku tego rozdziału przytoczymy konstrukcję funkcji q zaproponowaną przez autorów.

Niech $(X, \mathcal{M}, m(dx))$ będzie σ -skończoną przestrzenią, a $\mathcal{B}_{(0,\infty)}$ σ -ciałem zbiorów borelowskich na $(0, \infty)$. Definiujemy przekształcenie $p : (0, \infty) \times X \times X \rightarrow [0, \infty]$ mieralne względem $\mathcal{B}_{(0,\infty)} \times \mathcal{M} \times \mathcal{M}$, symetryczne oraz spełniające równanie Chapmana-Kołmogorowa. Zakładamy również, że dla każdego $t > 0$, $x \in X$, $p_t(x, y)m(dy)$ jest (σ -skończonym) jądrem całkowym. Niech $f : \mathbb{R} \rightarrow [0, \infty)$ będzie niemalejąca oraz niech $f = 0$ na zbiorze $(-\infty, 0]$. Wówczas $f' \geq 0$ p.w. oraz

$$f(a) + \int_a^b f'(s)ds \leq f(b), \quad -\infty < a \leq b < \infty. \quad (3.1)$$

Przez μ oznaczamy nieujemną σ -skończoną miarę na (X, \mathcal{M}) . Niech

$$p_s \mu(x) = \int_X p_s(x, y) \mu(dy), \quad (3.2)$$

$$h(x) = \int_X f(s) p_s \mu(x) ds. \quad (3.3)$$

Definiujemy $q : X \rightarrow [0, \infty]$ następująco: $q(x) = 0$ jeśli $h(x) = 0$ lub ∞ , a poza tym

$$q(x) = \frac{1}{h(x)} \int_0^\infty f'(s) p_s \mu(x) ds. \quad (3.4)$$

Używając powyższej konstrukcji w pracy [28] udowodniono, że istnieje nieujemne nietrywialne rozwiązanie równania

$$\partial_t u = \Delta^{\alpha/2} u + \kappa |x|^{-\alpha} u,$$

na \mathbb{R}^d dla $\kappa = [2^\alpha \Gamma(\frac{\delta+\alpha}{2}) \Gamma(\frac{d-\delta}{2})] / [\Gamma(\frac{\delta}{2}) \Gamma(\frac{d-\delta-\alpha}{2})]$ gdzie $0 < \delta \leq (d-\alpha)/2$. My udowodnimy istnienie takiego rozwiązania na D .

3.3 Konstrukcja funkcji $\tilde{p}(t, x, y)$

Będziemy się opierać na konstrukcji zaprezentowanej w powyższym paragrafie. Przyjmujemy, że

$$\beta \in (0, 1), \quad \gamma \in (\beta + \alpha/2, 1 + \alpha/2),$$

chyba, że zostanie przyjęty inny zakres. Niech

$$f(t) = \begin{cases} \mathcal{C}^{-1} t^{(-\alpha/2 - \beta + \gamma)/\alpha}, & \text{gdy } t > 0, \\ 0, & \text{gdy } t \leq 0, \end{cases}$$

gdzie

$$\mathcal{C} = \int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, y) t^{(-\alpha/2 - \beta + \gamma)/\alpha} y^{-\gamma} dy dt.$$

W konstrukcji opisanej w Paragrafie 3.2 bierzemy

$$p_t(x, y) = p_D(t, x, y) \quad \text{oraz} \quad \mu(dy) = |y|^{-\gamma} dy,$$

i definiujemy

$$h_\beta(x) = \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) f(t) y^{-\gamma} dy dt, \quad x \in D.$$

Definiujemy również

$$q_\beta(x) = \frac{1}{h_\beta(x)} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) f'(t) y^{-\gamma} dy dt, \quad x \in D.$$

W przypadku gęstości stabilnej na \mathbb{R}^d rozpatrywanej w [27] i [28], biorąc za μ deltę Diraca w zerze i używając d -wymiarowego odpowiednika Lematu 2.7, można obliczyć całkę (3.3) dla $f(t) = (t \vee 0)^\beta$. W naszym przypadku obliczenie stałej \mathcal{C} wydaje się być bardzo trudne, jednak, co pokazuje Lemat 3.3, jej dokładna wartość nie jest potrzebna do obliczenia $q(x)$. W powyższych całkach występują ponadto problemy ze zbieżnością, dlatego dla każdej funkcji $f(t)$ dobieramy miarę μ tak, by funkcje h i q były skończone.

Lemat 3.2. Dla $\beta \in (0, 1)$ zachodzi

$$h_\beta(x) = x^{\alpha/2-\beta}, \quad x \in D.$$

Dowód. Z Lematu 2.2 całka

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) f(t) y^{-\gamma} dy dt,$$

jest skończona. Ze skalowania funkcji $p_D(t, x, y)$ mamy

$$\begin{aligned} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) f(t) y^{-\gamma} dy dt &= \int_0^\infty \int_D x^{-1} p_D(tx^{-\alpha}, 1, y/x) f(t) y^{-\gamma} dy dt \\ &= \int_0^\infty \int_D x^{\alpha-1} p_D(s, 1, y/x) x^{-\alpha/2-\beta+\gamma} f(s) y^{-\gamma} dy ds \\ &= \int_0^\infty \int_D x^{\alpha/2-1-\beta+\gamma} p_D(s, 1, z) f(s) x^{-\gamma} z^{-\gamma} x dz ds = x^{\alpha/2-\beta}. \end{aligned}$$

□

Lemat 3.3. Dla $\beta \in (0, 1)$ mamy

$$q_\beta(x) = \kappa_\beta x^{-\alpha}, \quad x \in D.$$

Dowód. Z Lematu 2.2 całka

$$\int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) f'(t) y^{-\gamma} dy dt,$$

jest skończona. Ze skalowania funkcji $p_D(t, x, y)$

$$\begin{aligned} \frac{1}{h_\beta(x)} \int_0^\infty \int_D p_D(t, x, y) f'(t) y^{-\gamma} dy dt &= \frac{1}{h_\beta(x)} \int_0^\infty \int_D x^{-1} p_D(tx^{-\alpha}, 1, y/x) f'(t) y^{-\gamma} dy dt \\ &= \frac{1}{h_\beta(x)} \int_0^\infty \int_D x^{\alpha-1} p_D(s, 1, y/x) x^{-3\alpha/2-\beta+\gamma} f'(s) y^{-\gamma} dy ds \\ &= \frac{1}{h_\beta(x)} \int_0^\infty \int_D x^{-\alpha/2-\beta} p_D(s, 1, z) f'(s) z^{-\gamma} dz ds \\ &= x^{-\alpha} \int_0^\infty \int_D p_D(s, 1, z) f'(s) z^{-\gamma} dz ds. \end{aligned}$$

Pozostało wykazać, że $\kappa_\beta = \int_0^\infty \int_D p_D(s, 1, z) f'(s) z^{-\gamma} dz ds$. Mamy

$$\begin{aligned}
1 &= \frac{1}{h_\beta(1)} \int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, y) f(t) y^{-\gamma} dy dt = \frac{1}{h_\beta(1)} \int_0^\infty \int_D \int_0^t p_D(t, 1, y) f'(s) y^{-\gamma} ds dy dt \\
&= \frac{1}{h_\beta(1)} \int_0^\infty \int_D \int_s^\infty p_D(t, 1, y) f'(s) y^{-\gamma} dt dy ds \\
&= \frac{1}{h_\beta(1)} \int_0^\infty \int_D \int_0^\infty p_D(t + s, 1, y) f'(s) y^{-\gamma} dt dy ds \\
&= \frac{1}{h_\beta(1)} \int_0^\infty \int_D \int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, w) p_D(s, w, y) f'(s) y^{-\gamma} dw dt dy ds \\
&= q_\beta(1) \int_0^\infty \int_D p_D(t, 1, w) w^{-\alpha/2-\beta} dw dt,
\end{aligned}$$

zatem $q_\beta(1) = \kappa_\beta$. □

Dla p_D mamy następującą tożsamość,

Lemat 3.4. *Dla $t > 0, x > 0$ oraz $\beta \in (0, 1)$ zachodzi*

$$\kappa_\beta \int_0^t \int_D p_D(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds = x^{\alpha/2-\beta} - \int_D p_D(t, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy. \quad (3.5)$$

Dowód. Ustalmy $t > 0, x > 0$ i $\beta \in (0, 1)$. Na mocy Lematu 3.3 dostajemy

$$\begin{aligned}
&\kappa_\beta \int_0^t \int_D p_D(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds \\
&= \int_0^t \int_D p_D(s, x, y) \int_0^\infty \int_D p_D(r, y, z) f'(r) z^{-\gamma} dz dr dy ds \\
&= \int_0^t \int_0^\infty \int_D p_D(s + r, x, z) f'(r) z^{-\gamma} dz dr ds \\
&= \int_0^\infty \int_D [p_D(r, x, z) - p_D(t + r, x, z)] f(r) z^{-\gamma} dz dr \\
&= x^{\alpha/2-\beta} - \int_0^\infty \int_D p_D(t + r, x, z) f(r) z^{-\gamma} dz dr \\
&= x^{\alpha/2-\beta} - \int_0^\infty \int_D \int_D p_D(t, x, y) p_D(r, y, z) f(r) z^{-\gamma} dy dz dr \\
&= x^{\alpha/2-\beta} - \int_D p_D(t, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy.
\end{aligned}$$

□

Zauważmy, że biorąc w Lemacie 3.4 $\beta \rightarrow 0$, mamy

$$\int_D p_D(t, x, y) y^{\alpha/2} dy = x^{\alpha/2}, \quad t > 0, x \in D. \quad (3.6)$$

Ustalmy

$$\begin{aligned}
\delta &\in (0, 1/2], \quad \kappa = \kappa_\delta, \\
h(x) &= x^{\alpha/2-\delta}, \quad q(x) = \kappa x^{-\alpha}.
\end{aligned}$$

Dla $t > 0$ i $x, y \in \mathbb{R}$ niech $p_0(t, x, y) = p_D(t, x, y)$ oraz

$$\begin{aligned}
p_n(t, x, y) &= \int_0^t \int_D p_D(s, x, z) q(z) p_{n-1}(t - s, z, y) dz ds \\
&= \int_0^t \int_D p_{n-1}(s, x, z) q(z) p_D(t - s, z, y) dz ds, \quad n \geq 1.
\end{aligned} \quad (3.7)$$

Definiujemy zaburzenie schrödigerowskie p_D przez q :

$$\tilde{p}(t, x, y) = \sum_{n=0}^{\infty} p_n(t, x, y), \quad t > 0, x, y \in D. \quad (3.8)$$

Oczywiście $p_D(t, x, y) \leq \tilde{p}(t, x, y)$. Dla \tilde{p} zachodzi równanie Chapmana-Kołmogorowa ([8])

$$\int_D \tilde{p}(s, x, z) \tilde{p}(t, z, y) dz = \tilde{p}(t + s, x, y), \quad (3.9)$$

oraz formuła Duhamela

$$\tilde{p}(t, x, y) = p_D(t, x, y) + \int_0^t \int_D p_D(s, x, z) q(z) \tilde{p}(t - s, z, y) dz ds \quad (3.10)$$

$$= p_D(t, x, y) + \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, z) q(z) p_D(t - s, z, y) dz ds, \quad t > 0, x, y \in D. \quad (3.11)$$

Funkcja $\tilde{p}(t, x, y)$ jest skończona dla $t > 0$, $x > 0$ oraz prawie wszystkich $y \in D$ czego dowodzi poniższy lemat (zob. [24, Twierdzenie 1] przy ogólniejszych założeniach).

Lemat 3.5. Dla $t, x > 0$

$$\int_D \tilde{p}(t, x, y) h(y) dy \leq h(x). \quad (3.12)$$

Dowód. Wykażemy, że dla $n = 0, 1, \dots$ zachodzi

$$\sum_{k=0}^n \int_D p_k(t, x, y) h(y) dy \leq h(x). \quad (3.13)$$

Z Lematu 3.4 nierówność jest prawdziwa dla $n = 0$. Następnie stosujemy indukcję. Załóżmy, że zachodzi (3.13). Wtedy

$$\begin{aligned} \sum_{k=1}^{n+1} \int_D p_k(t, x, y) h(y) dy &\leq \int_D \int_0^t \int_D p_D(s, x, z) q(z) \sum_{k=0}^n p_k(t - s, z, y) h(y) dz ds dy \\ &\leq \int_0^t \int_D p_D(s, x, z) q(z) h(z) dz ds \leq h(x), \end{aligned}$$

gdzie druga nierówność wynika z założenia indukcyjnego, a trzecia z Lematu 3.4. Przechodząc z n do nieskończoności otrzymujemy tezę lematu. \square

Dla \tilde{p} tak jak dla p_D zachodzi własność skalowania.

Lemat 3.6. Dla $t > 0$, $x, y \in D$ mamy

$$\tilde{p}(t, x, y) = t^{-1/\alpha} \tilde{p}(1, xt^{-1/\alpha}, yt^{-1/\alpha}). \quad (3.14)$$

Dowód. Pokażemy za pomocą indukcji, że

$$p_n(t, x, y) = t^{-1/\alpha} p_n(1, xt^{-1/\alpha}, yt^{-1/\alpha}). \quad (3.15)$$

Ze skalowania p_D warunek (3.15) jest spełniony dla $n = 0$. Załóżmy teraz, że zachodzi (3.15). Wtedy

$$\begin{aligned}
p_{n+1}(t, x, y) &= \int_0^t \int_D p_D(s, x, z) q(z) p_n(t-s, z, y) dz ds \\
&= t \int_0^1 \int_D p_D(tu, x, z) q(z) p_n(t(1-u), z, y) dz du \\
&= t^{1-2/\alpha} \int_0^1 \int_D p_D(u, xt^{-1/\alpha}, zt^{-1/\alpha}) q(z) p_n(1-u, zt^{-1/\alpha}, yt^{-1/\alpha}) dz du \\
&= t^{1-2/\alpha} \int_0^1 \int_D p_D(u, xt^{-1/\alpha}, w) t^{-1} q(w) p_n(1-u, w, yt^{-1/\alpha}) t^{1/\alpha} dw du \\
&= t^{-1/\alpha} p_{n+1}(1, xt^{-1/\alpha}, yt^{-1/\alpha}).
\end{aligned}$$

Zatem równość jest prawdziwa dla każdego $n \geq 0$, więc zachodzi (3.14). \square

3.4 Funkcje niezmiennicze

Rozpocznijmy od wykazania, że funkcja κ_β dana w (2.1) jest rosnąca dla $\beta \in (0, 1/2)$ i malejąca gdy $\beta \in (1/2, 1)$ oraz osiąga swoje maksimum w $\beta = 1/2$ (zob. Rysunek 3.1). Udowodnimy ten fakt postępując tak jak w pracy [28]. Mamy

$$\frac{\Gamma'(x)}{\Gamma(x)} = -\gamma - \sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{1}{x+k} - \frac{1}{k+1} \right),$$

gdzie γ jest stałą Eulera-Mascheroniego. Biorąc pochodną z $\log(\kappa_\beta)$ otrzymujemy

$$\begin{aligned}
\frac{\kappa'_\beta}{\kappa_\beta} &= - \sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{1}{\beta + \alpha/2 + k} - \frac{1}{1 - \beta + \alpha/2 + k} - \frac{1}{\beta + k} + \frac{1}{1 - \beta + k} \right) \\
&= \sum_{k=0}^{\infty} \left(\frac{2\beta - 1}{(\beta + \alpha/2 + k)(1 - \beta + \alpha/2 + k)} - \frac{2\beta - 1}{(\beta + k)(1 - \beta + k)} \right) \\
&= \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(1 - 2\beta)\alpha/2(2k + 1 + \alpha/2)}{(\beta + \alpha/2 + k)(1 - \beta + \alpha/2 + k)(\beta + k)(1 - \beta + k)}.
\end{aligned}$$

Zatem $\kappa'_\beta > 0$ dla $\beta \in (0, 1/2)$, $\kappa'_\beta = 0$ gdy $\beta = 1/2$ oraz $\kappa'_\beta < 0$ gdy $\beta \in (1/2, 1)$.

Twierdzenie 3.7. *Niech $\delta \in (0, 1/2]$ oraz $\beta \in (0, 1 - \delta) \setminus \{\delta\}$. Dla $t > 0$, $x \in D$, zachodzi*

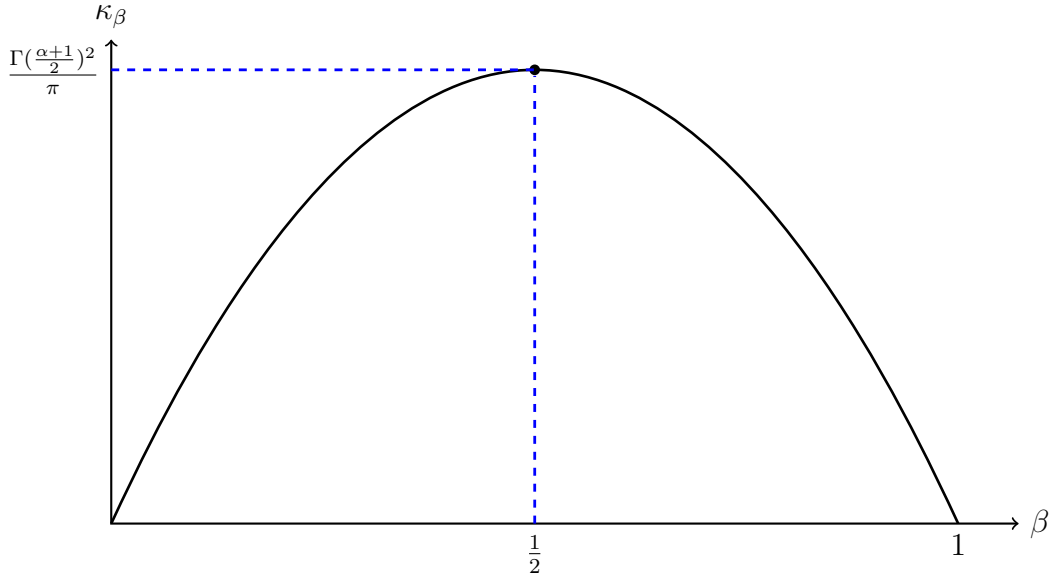
$$\int_D \tilde{p}(t, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy = x^{\alpha/2-\beta} + (\kappa - \kappa_\beta) \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds. \quad (3.16)$$

Twierdzenie 3.8. *Niech $\delta \in (0, 1/2]$. Wtedy dla każdego $x \in D$ i $t > 0$, mamy*

$$\int_D \tilde{p}(t, x, y) y^{\alpha/2-\delta} dy = x^{\alpha/2-\delta}. \quad (3.17)$$

Z Twierdzenia 3.8 wynika, że funkcja $x^{\alpha/2-\delta}$ jest niezmiennicza dla gęstości \tilde{p} . Dodatkowo biorąc pod uwagę własności κ_β , z Twierdzenia 3.7 wynika, że funkcje $x^{\alpha/2-\beta}$ są podharmoniczne dla $0 < \beta \leq \delta$ i nadharmoniczne dla $\beta \in (\delta, 1 - \delta)$.

Podobny rezultat udowodniono na \mathbb{R}^d (zob. [24, Twierdzenie 3.1]). Idea dowodu Twierdzenia 3.7 oraz Twierdzenia 3.8 opiera się na przytoczonej pracy [24]. Dowód powyższych twierdzeń poprzedzimy kilkoma lematami pomocniczymi.

Rysunek 3.1: Rysunek poglądowy funkcji $\beta \rightarrow \kappa_\beta$.

Lemat 3.9. Niech $R > \frac{1}{2}$. Istnieje stała c_0 taka, że dla $s \in (0, 1)$ i $z < R$ zachodzi

$$c_0 z^{\alpha/2} \leq \int_0^{2R} p_D(s, z, y) y^{\alpha/2} dy. \quad (3.18)$$

Dowód. Rozważmy $z < s^{\frac{1}{\alpha}}$. Mamy

$$\begin{aligned} \int_0^{2R} p_D(s, z, y) y^{\alpha/2} dy &\geq c \int_0^{s^{1/\alpha}} \left(1 \wedge \frac{z^{\alpha/2}}{s^{1/2}}\right) \left(1 \wedge \frac{y^{\alpha/2}}{s^{1/2}}\right) \left(s^{-1/\alpha} \wedge \frac{s}{|z-y|^{1+\alpha}}\right) y^{\alpha/2} dy \\ &\geq c \int_0^{s^{1/\alpha}} \frac{z^{\alpha/2}}{s^{1/2}} \frac{y^{\alpha/2}}{s^{1/2}} s^{-1/\alpha} y^{\alpha/2} dy = cz^{\alpha/2}. \end{aligned}$$

Niech teraz $z \geq s^{\frac{1}{\alpha}}$. Mamy

$$\begin{aligned} \int_0^{2R} p_D(s, z, y) y^{\alpha/2} dy &\geq c \int_z^{z+s^{1/\alpha}} \left(s^{-1/\alpha} \wedge \frac{s}{|z-y|^{1+\alpha}}\right) y^{\alpha/2} dy \\ &\geq c \int_z^{z+s^{1/\alpha}} s^{-1/\alpha} z^{\alpha/2} dy = cz^{\alpha/2}. \end{aligned}$$

□

Lemat 3.10. Dla $\delta \in (0, 1/2)$ istnieje c taka, że dla każdego $t \in (0, \infty)$

$$\int_0^\infty \tilde{p}(t, x, y) y^{\alpha/2} dy \leq cx^{\alpha/2} (1 + t^{\delta/\alpha} x^{-\delta}). \quad (3.19)$$

Dowód. Na mocy Lematu 3.6 możemy przyjąć $t = 1$. Rozważmy dowolne $R \geq 1$,

$$\begin{aligned} \tilde{p}(1, x, y) &= p(1, x, y) + \int_0^1 \int_0^\infty \tilde{p}(s, x, z) q(z) p_D(1-s, z, y) dz ds \\ &= p(1, x, y) + \int_0^1 \int_0^R \tilde{p}(s, x, z) q(z) p_D(1-s, z, y) dz ds \\ &\quad + \int_0^1 \int_R^\infty \tilde{p}(s, x, z) q(z) p_D(1-s, z, y) dz ds. \end{aligned}$$

Zatem

$$\int_R^\infty \tilde{p}(s, x, z)q(z)p_D(1-s, z, y)dz \leq \frac{\kappa_\delta}{R^\alpha} \int_R^\infty \tilde{p}(s, x, z)p_D(1-s, z, y)dz \leq \frac{\kappa_\delta}{R^\alpha} \tilde{p}(1, x, y),$$

ponieważ $R^\alpha \geq 1 \geq 2\kappa_\delta$, to $\left(1 - \frac{\kappa_\delta}{R^\alpha}\right)^{-1} \leq 2$. Stąd

$$\tilde{p}(1, x, y) \leq 2 \left[p(1, x, y) + \int_0^1 \int_0^R \tilde{p}(s, x, z)q(z)p_D(1-s, z, y)dzds \right]. \quad (3.20)$$

Mnożąc (3.20) obustronnie przez $y^{\alpha/2}$ i całkując po D otrzymujemy

$$\int_D \tilde{p}(1, x, y)y^{\alpha/2}dy \leq \left(1 - \frac{\kappa_\delta}{R^2}\right)^{-1} \left[x^{\alpha/2} + \int_0^1 \int_0^R \tilde{p}(s, x, z)q(z)z^{\alpha/2}dzds \right].$$

Na mocy Lematu 3.9

$$\begin{aligned} & \int_0^1 \int_0^R \tilde{p}(s, x, z)q(z)z^{\alpha/2}dzds \\ & \leq \frac{1}{c} \int_0^1 \int_0^R \tilde{p}(s, x, z)q(z) \int_0^{2R} p_D(1-s, z, y)y^{\alpha/2}dydzds \\ & \leq \frac{1}{c} \int_0^{2R} \tilde{p}(1, x, y)y^{\alpha/2}dy \leq \frac{(2R)^\delta}{c} \int_0^{2R} \tilde{p}(1, x, y)y^{\alpha/2-\delta}dy \leq \frac{(2R)^\delta}{c} x^{\alpha/2-\delta}, \end{aligned}$$

co dowodzi tezy. □

Lemat 3.11. Dla $t > 0$, $x, y \in D$

$$\int_0^t \int_0^\infty p_n(s, x, y)y^{-\alpha/2-\beta}dyds \leq \frac{\kappa_\delta^n}{\kappa_\beta^{n+1}} x^{\alpha/2-\beta}. \quad (3.21)$$

Dowód. Dla $k = 0$ nierówność wynika z Lematu 3.4. Niech $k = n + 1$,

$$\begin{aligned} & \int_0^t \int_0^\infty p_{n+1}(s, x, y)y^{-\alpha/2-\beta}dyds \\ & = \int_0^t \int_0^\infty \int_0^s \int_0^\infty p_n(r, x, w)q(w)p_0(s-r, w, y)y^{-\alpha/2-\beta}dydrdwds \\ & = \int_0^t \int_0^\infty \int_0^{t-r} \int_0^\infty p_n(r, x, w)q(w)p_D(s, w, y)y^{-\alpha/2-\beta}dydsdwdr \\ & \leq \int_0^t \int_0^\infty p_n(r, x, w)q(w) \frac{1}{\kappa_\beta} w^{\alpha/2-\beta}dwds \\ & = \frac{\kappa_\delta}{\kappa_\beta} \int_0^t \int_0^\infty p_n(r, x, w)w^{-\alpha/2-\beta}dwds \leq \frac{\kappa_\delta^{n+1}}{\kappa_\beta^{n+2}}, \end{aligned}$$

gdzie pierwsza nierówność wynika z przypadku dla $k = 0$, a nierówność druga z założenia indukcyjnego. □

Lemat 3.12. Niech $t > 0$, $x, y \in D$. Dla $n \geq 1$

$$\begin{aligned} & \kappa_\beta \int_0^t \int_D p_n(s, x, y)y^{-\alpha/2-\beta}dyds + \int_D p_n(t, x, y)y^{\alpha/2-\beta}dy \\ & = \kappa_\delta \int_0^t \int_0^\infty p_{n-1}(s, x, y)y^{-\alpha/2-\beta}dyds. \end{aligned} \quad (3.22)$$

Dowód. Mamy

$$\begin{aligned}
& \kappa_\beta \int_0^t \int_D p_n(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds \\
&= \kappa_\beta \int_0^t \int_D \int_0^s \int_D p_{n-1}(u, x, w) q(w) p_D(s-u, w, y) y^{-\alpha/2-\beta} dw du dy ds \\
&= \kappa_\beta \int_0^t \int_D \int_0^{t-u} \int_D p_{n-1}(u, x, w) q(w) p_D(s, w, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds dw du \\
&= \int_0^t \int_D p_{n-1}(u, x, w) q(w) \left[w^{\alpha/2-\beta} - \int_D p_D(t-u, w, y) y^{\alpha/2-\beta} dy \right] dw du \\
&= \kappa_\delta \int_0^t \int_D p_{n-1}(u, x, w) w^{-\alpha/2-\beta} dw du - \int_D p_n(t, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy.
\end{aligned}$$

□

Ze wzorów (3.5) oraz (3.22) otrzymujemy

$$\begin{aligned}
& \int_0^t \int_D \sum_{n=0}^N p_n(s, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy ds + \kappa_\beta \int_0^t \int_D p_N(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds \\
&= x^{\alpha/2-\delta} + (\kappa - \kappa_\beta) \int_0^t \int_D \sum_{n=0}^{N-1} p_n(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds.
\end{aligned} \tag{3.23}$$

Dowód Twierdzenia 3.7. Na mocy wzoru (3.23) wystarczy pokazać, że

$$\lim_{N \rightarrow \infty} \int_0^t \int_D p_N(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds = 0. \tag{3.24}$$

Wtedy z twierdzenia o zbieżności monotonicznej otrzymamy (3.16). Ponieważ $\tilde{p}(t, x, y) < \infty$ dla prawie wszystkich y mamy $\lim_{N \rightarrow \infty} p_N(s, x, y) = 0$. Na początku rozważamy przypadek gdy $\beta \in (\delta, 1 - \delta)$ wówczas $\kappa_\beta > \kappa$ i (3.24) wynika z Lematu 3.11. Niech teraz $\beta < \delta$. Wskażemy całkowalną majorantę funkcji $p_N(s, x, y)$. Wtedy (3.24) będzie wynikało z twierdzenia o zbieżności zmajoryzowanej. Przypomnijmy, że $\int_D p_D(t, x, y) y^{\alpha/2} dy = x^{\alpha/2}$. Zatem z Lematu 3.10 mamy

$$\int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{\alpha/2} dy = x^{\alpha/2} + \kappa \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{-\alpha/2} dy ds < \infty.$$

Stąd

$$\begin{aligned}
& \int_0^t \int_D p_N(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds \leq \int_0^t \int_D p_N(s, x, y) (y^{-\alpha/2-\delta} + y^{-\alpha/2}) dy ds \\
&\leq \int_0^t \int_D p_N(s, x, y) y^{-\alpha/2-\delta} dy ds + \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{-\alpha/2} dy ds \\
&\leq \frac{1}{\kappa} \left(\int_D \tilde{p}(t, x, y) y^{\alpha/2} dy + x^{\alpha/2-\delta} \right) < \infty.
\end{aligned}$$

Korzystając ze wzoru (3.23) otrzymujemy

$$\begin{aligned}
& (\kappa - \kappa_\beta) \int_0^t \int_D \sum_{n=0}^{N-1} p_n(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds \\
&\leq \frac{\kappa_\beta}{\kappa} \left(x^{\alpha/2-\delta} + \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{\alpha/2} dy \right) + \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy ds.
\end{aligned}$$

Zauważmy, że $y^{\alpha/2-\beta} \leq y^{\alpha/2-\delta} + y^{\alpha/2}$, zatem

$$\begin{aligned} & (\kappa - \kappa_\beta) \int_0^t \int_D \sum_{n=0}^{N-1} p_n(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds \\ & \leq \frac{\kappa_\beta}{\kappa} \left(x^{\alpha/2-\delta} + \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{\alpha/2} dy \right) + \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, y) (y^{\alpha/2-\delta} + y^{\alpha/2}) dy ds < \infty. \end{aligned}$$

Przechodząc z N do nieskończoności dostajemy

$$(\kappa - \kappa_\beta) \int_0^t \int_D \tilde{p}(s, x, y) y^{-\alpha/2-\beta} dy ds < \infty,$$

czyli \tilde{p} jest majorantą w całce (3.24). □

Dowód Twierdzenia 3.8. Rozważmy najpierw $\delta < 1/2$. Oznaczmy przez $p^*(t, x, y)$ zaburzenie schrödingerowskie $p_D(t, x, y)$ przez $q(x) = \kappa_{1/2} x^{-\alpha}$. Oczywiście $p_N < \tilde{p} < \tilde{p}^*$. Z dowodu Twierdzenia 3.7 mamy $\int_0^t \int_D \tilde{p}^*(s, x, y) y^{-\beta-\alpha/2} dy ds < \infty$. Zatem \tilde{p}^* jest majorantą p_N i dostajemy (3.24). Teraz teza twierdzenia wynika ze wzoru (3.23) oraz twierdzenia o zbieżności monotonicznej.

Dla $\delta = 1/2$ rozważamy $0 < \beta < \delta$. Wtedy $y^{\alpha/2-\beta} < y^{\alpha/2-\delta} + y^{\alpha/2}$ oraz $\int_D \tilde{p}(t, x, y) (y^{\alpha/2-\delta} + y^{\alpha/2}) dy < \infty$. Z Twierdzenia 3.7 mamy $\int_D \tilde{p}(t, x, y) y^{\alpha/2-\beta} dy \geq x^{\alpha/2-\beta}$, zatem biorąc $\beta \rightarrow \delta$, z twierdzenia Lebesgue'a o zbieżności zmajoryzowanej mamy

$$\int_D \tilde{p}(t, x, y) y^{\alpha/2-\delta} dy \geq x^{\alpha/2-\delta}.$$

Teraz teza wynika z Lematu 3.12. □

Rozdział 4

Nierówność Hardy'ego

W niniejszym rozdziale udowodnimy nierówność Hardy'ego dla gęstości przejścia $p_D(t, x, y)$.

Przyjmujemy założenia z Paragrafu 3.2. Niech $L^2(X, m)$ będzie przestrzenią funkcji rzeczywistych na X , mierzalnych względem miary m i całkowalnych z kwadratem. Przez $\langle \cdot, \cdot \rangle$ oznaczamy będziemy iloczyn skalarny na tejże przestrzeni dany wzorem

$$\langle u, v \rangle = \int_X u(x)v(x)m(dx), \quad u, v \in L^2(X, m).$$

Definicja 4.1. Będziemy mówili, że $(\mathcal{E}, \mathcal{D}(\mathcal{E}))$ jest symetryczną formą na $L^2(X, m)$, jeśli $\mathcal{D}(\mathcal{E})$ jest gęstą liniową podprzestrzenią na $L^2(X, m)$ oraz

- $\mathcal{E}(u, v) = \mathcal{E}(v, u), \quad u, v \in \mathcal{D}(\mathcal{E}),$
- $\mathcal{E}(u, u) \geq 0, \quad u \in \mathcal{D}(\mathcal{E}),$
- $\mathcal{E}(au_1 + bu_2, v) = a\mathcal{E}(u_1, v) + b\mathcal{E}(u_2, v), \quad u_1, u_2 \in \mathcal{D}(\mathcal{E}), \quad a, b \in \mathbb{R}.$

Przestrzeń $\mathcal{D}(\mathcal{E})$ nazywamy dziedziną formy \mathcal{E} .

Definicja 4.2. Formę symetryczną \mathcal{E} na $L^2(X, m)$ nazywamy domkniętą, jeśli przestrzeń $\mathcal{D}(\mathcal{E})$ jest zupełna z normą

$$\|u\|_{\mathcal{E}_1} := \sqrt{\mathcal{E}(u, u) + \|u\|^2}.$$

Definicja 4.3. Formę symetryczną \mathcal{E} na $L^2(X, m)$ nazywamy symetryczną formą markowską, jeśli dla $u \in \mathcal{D}(\mathcal{E})$

$$u^* := (0 \vee u) \wedge 1 \in \mathcal{D}(\mathcal{E}) \text{ i } \mathcal{E}(u^*, u^*) \leq \mathcal{E}(u, u).$$

Definicja 4.4. Formą Dirichleta nazywamy symetryczną formę \mathcal{E} na $L^2(X, m)$, która jest domkniętą i markowską.

Niech $(p_t)_{t \geq 0}$ będzie półgrupą markowską oraz

$$p_t u(x) = \mathbb{E}^x[u(X_t)].$$

Dla $t > 0$ i $u, v \in L^2(X, m)$ definiujemy

$$\mathcal{E}^{(t)}(u, v) := \frac{1}{t} \langle u - p_t u, v \rangle.$$

Powyższa równość definiuje symetryczną formę $\mathcal{E}^{(t)}$ na $L^2(X, m)$. Dla każdego $u \in L^2(X, m)$ forma $\mathcal{E}^{(t)}(u, u)$ jest nieujemna. Forma $\mathcal{E}^{(t)}$ jest niemalejąca gdy t zbiega do 0, zatem istnieje

$$\mathcal{E}(u, u) = \lim_{t \rightarrow 0} \mathcal{E}^{(t)}(u, u), \quad u \in L^2(D).$$

Dziedziną formy \mathcal{E} jest zbiór

$$\mathcal{D}(\mathcal{E}) = \{u \in L^2(D) : \mathcal{E}(u, u) < \infty\},$$

okazuje się, że \mathcal{E} jest formą Dirichleta.

Niech funkcje f, h, q będą zdefiniowane tak samo jak w Paragrafie 3.2. W pracy [28] udowodniono

Twierdzenie 4.5. *Jeśli $u \in L^2(X, m)$ oraz $u = 0$ na $\{x \in X : h(x) = 0 \text{ lub } \infty\}$, to*

$$\begin{aligned} \mathcal{E}(u, u) &\geq \int_X u(x)q(x)m(dx) \\ &+ \liminf_{t \rightarrow 0} \int_X \int_X \frac{p_t(x, y)}{2t} \left(\frac{u(x)}{h(x)} - \frac{u(y)}{h(y)} \right)^2 h(y)h(x)m(dy)m(dx). \end{aligned}$$

Jeśli $f(t) = t_+^\gamma$, gdzie $\gamma \geq 0$, we wzorze (3.3) lub ogólniej, jeśli f jest absolutnie ciągła oraz istnieje $\delta > 0$ oraz $c < \infty$, takie, że

$$[f(s) - f(s - t)]/t \leq cf'(s) \text{ dla wszystkich } s > 0 \text{ oraz } 0 < t < \delta,$$

to dla każdego $u \in L^2(X, m)$

$$\begin{aligned} \mathcal{E}(u, u) &= \int_D u(x)q(x)m(dx) \\ &+ \liminf_{t \rightarrow 0} \int_X \int_X \frac{p_t(x, y)}{2t} \left(\frac{u(x)}{h(x)} - \frac{u(y)}{h(y)} \right)^2 h(y)h(x)m(dy)m(dx). \end{aligned}$$

Oznaczmy przez $p_t^D(x, y) = p_D(t, x, y)$. Zatem w naszym przypadku półgrupą markowską jest $(p_t^D)_{t \geq 0}$. Rozważamy przestrzeń $L^2(D, m)$ (w skrócie $L^2(D)$) gdzie m jest miarą Lebesgue'a. Dla prostoty będziemy pisać $m(dx) = dx$. Ustalmy $\beta \in (0, 1)$. Niech $h(x) = x^{\alpha/2-\beta}$ (Lemat 3.2) oraz $q(x) = \kappa_\beta x^{-\alpha}$ (Lemat 3.3). Udowodnimy lemat pomocniczy.

Lemat 4.6. *Niech $x, y \in D$. Zachodzi*

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{p_D(t, x, y)}{t} = \nu(x - y).$$

Dowód. Ze wzoru Hunta,

$$\frac{p_D(t, x, y)}{t} = \frac{p(t, x, y)}{t} - \frac{\mathbb{E}^x[p(t - \tau_D, X_{\tau_D}, y) \mathbf{1}_{\{\tau_D < t\}}]}{t},$$

gdzie granicą pierwszego wyrażenia jest (zob. np. [31])

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{p(t, x, y)}{t} = \nu(x - y).$$

Pozostało zatem wykazać, że drugie z wyrażeń zbiega do zera. Mamy

$$\frac{\mathbb{E}^x[p(t - \tau_D, X_{\tau_D}, y)\mathbf{1}_{\{\tau_D < t\}}]}{t} \leq c\mathbb{E}^x\left[\frac{t - \tau_D}{|X_{\tau_D} - y|^{1+\alpha}}\mathbf{1}_{\{\tau_D < t\}}\right]t^{-1} \leq \frac{c}{y^{1+\alpha}}\mathbb{P}^x(\tau_D < t).$$

Ze wzoru Ikedy-Watanaby oraz własności skalowania mamy,

$$\begin{aligned}\mathbb{P}^x(\tau_D < t) &= \int_D \int_{D^c} \int_0^t p_D(s, x, y)\nu(z - y)dsdydz = \\ &= c \int_D \int_0^t p_D(s, x, y)y^{-\alpha}dsdy = c \int_D \int_0^{tx^{-\alpha}} p_D(s, 1, y)y^{-\alpha}dsdy.\end{aligned}$$

Dla t takich, że $tx^{-\alpha} < 1$, z Lematu 2.2 mamy

$$\int_D \int_0^{tx^{-\alpha}} p_D(s, 1, y)y^{-\alpha}dsdy \leq ct.$$

Przechodząc z t do 0 otrzymujemy tezę. \square

Twierdzenie 4.7. *Jeśli $u \in L^2(D)$, wtedy*

$$\mathcal{E}(u, u) = \kappa_\beta \int_D \frac{u^2(x)}{x^\alpha} dx \quad (4.1)$$

$$+ \frac{1}{2} \int_D \int_D \left(\frac{u(x)}{x^{\alpha/2-\beta}} - \frac{u(y)}{y^{\alpha/2-\beta}} \right)^2 x^{\alpha/2-\beta} y^{\alpha/2-\beta} \nu(x - y) dx dy. \quad (4.2)$$

Dowód. Ponieważ spełnione są założenia Twierdzenia 4.5, mamy

$$\mathcal{E}(u, u) = \kappa_\beta \int_D \frac{u(x)}{x^{\alpha/2}} dx \quad (4.3)$$

$$+ \lim_{t \rightarrow 0} \int_D \int_D \left(\frac{u(x)}{x^{\alpha/2-\beta}} - \frac{u(y)}{y^{\alpha/2-\beta}} \right)^2 x^{\alpha/2-\beta} y^{\alpha/2-\beta} \frac{p_D(t, x, y)}{2t} dx dy. \quad (4.4)$$

Z Lematu 4.6 mamy

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{p_D(t, x, y)}{t} = \nu(x - y),$$

zatem wystarczy pokazać, że możemy wejść z granicą pod całkę. Zauważmy, że $\frac{p_D(t, x, y)}{t} \leq \nu(x - y)$, zatem jeśli

$$\int_D \int_D \left(\frac{u(x)}{x^{\alpha/2-\beta}} - \frac{u(y)}{y^{\alpha/2-\beta}} \right)^2 x^{\alpha/2-\beta} y^{\alpha/2-\beta} \nu(x - y) dx dy < \infty,$$

stosujemy twierdzenie Lebesgue'a o zbieżności zmajoryzowanej. Jeśli

$$\int_D \int_D \left(\frac{u(x)}{x^{\alpha/2-\beta}} - \frac{u(y)}{y^{\alpha/2-\beta}} \right)^2 x^{\alpha/2-\beta} y^{\alpha/2-\beta} \nu(x - y) dx dy = \infty,$$

to teza wynika z Lematu Fatou. \square

Ponieważ κ_β jest rosnącą na $(0, 1/2)$ i malejącą na $(1/2, 1)$ dostajemy (zob. także [31, (1.5)]).

Wniosek 4.8 (Nierówność Hardy'ego). *Dla $u \in L^2(D)$ mamy*

$$\mathcal{E}(u, u) \geq \frac{\Gamma((\alpha+1)/2)^2}{\pi} \int_D \frac{u^2(x)}{x^\alpha} dx.$$

W [31] zostało pokazane, że stała $\frac{\Gamma((\alpha+1)/2)^2}{\pi}$ w powyższej nierówności jest najlepsza z możliwych. To znaczy dla każdego $c > \frac{\Gamma((\alpha+1)/2)^2}{\pi}$ istnieje funkcja $u \in D(\mathcal{E})$ taka, że

$$\mathcal{E}(u, u) < c \int_D \frac{u^2(x)}{x^\alpha} dx.$$

Bibliografia

- [1] J. L. Doob, *Semimartingales and subharmonic functions*, Trans. Amer. Math. Soc. **77** (1954), 86–121, DOI 10.2307/1990680.
- [2] Sidney C. Port and Charles J. Stone, *Brownian motion and classical potential theory*, Academic Press [Harcourt Brace Jovanovich, Publishers], New York-London, 1978. Probability and Mathematical Statistics. MR0492329
- [3] Joseph L. Doob, *Classical potential theory and its probabilistic counterpart*, Classics in Mathematics, Springer-Verlag, Berlin, 2001. Reprint of the 1984 edition. MR1814344
- [4] G. A. Hunt, *Markoff processes and potentials. I, II*, Illinois J. Math. **1** (1957), 44–93, 316–369. MR91349
- [5] ———, *Markoff processes and potentials. III*, Illinois J. Math. **2** (1958), 151–213. MR107097
- [6] Kai Lai Chung and Zhong Xin Zhao, *From Brownian motion to Schrödinger's equation*, Grundlehren der Mathematischen Wissenschaften [Fundamental Principles of Mathematical Sciences], vol. 312, Springer-Verlag, Berlin, 1995. MR1329992
- [7] Krzysztof Bogdan, Tomasz Byczkowski, Tadeusz Kulczycki, Michał Ryznar, Renming Song, and Zoran Vondraček, *Potential analysis of stable processes and its extensions*, Lecture Notes in Mathematics, vol. 1980, Springer-Verlag, Berlin, 2009. Edited by Piotr Graczyk and Andrzej Stos. MR2569321
- [8] Krzysztof Bogdan, Wolfhard Hansen, and Tomasz Jakubowski, *Time-dependent Schrödinger perturbations of transition densities*, Studia Math. **189** (2008), no. 3, 235–254, DOI 10.4064/sm189-3-3. MR2457489
- [9] Krzysztof Bogdan and Tomasz Jakubowski, *Estimates of heat kernel of fractional Laplacian perturbed by gradient operators*, Comm. Math. Phys. **271** (2007), no. 1, DOI 10.1007/s00220-006-0178-y. MR2283957
- [10] ———, *Estimates of the Green function for the fractional Laplacian perturbed by gradient*, Potential Anal. **36** (2012), no. 3, 455–481, DOI 10.1007/s11118-011-9237-x. MR2892584
- [11] Krzysztof Bogdan, Tomasz Jakubowski, and Sebastian Sydor, *Estimates of perturbation series for kernels*, J. Evol. Equ. **12** (2012), no. 4, 973–984, DOI 10.1007/s00028-012-0164-0. MR3000465
- [12] Zhen-Qing Chen, Panki Kim, and Renming Song, *Dirichlet heat kernel estimates for fractional Laplacian with gradient perturbation*, Ann. Probab. **40** (2012), no. 6, 2483–2538, DOI 10.1214/11-AOP682. MR3050510
- [13] ———, *Stability of Dirichlet heat kernel estimates for non-local operators under Feynman-Kac perturbation*, Trans. Amer. Math. Soc. **367** (2015), no. 7, 5237–5270, DOI 10.1090/S0002-9947-2014-06190-4. MR3335416
- [14] Tomasz Jakubowski, *On combinatorics of Schrödinger perturbations*, Potential Anal. **31** (2009), no. 1, 45–55, DOI 10.1007/s11118-009-9123-y. MR2507445
- [15] Daehong Kim and Kazuhiro Kuwae, *General analytic characterization of gaugeability for Feynman-Kac functionals*, Math. Ann. **370** (2018), no. 1-2, 1–37, DOI 10.1007/s00208-017-1516-4. MR3747482
- [16] Tadeusz Kulczycki, *Gradient estimates of q -harmonic functions of fractional Schrödinger operator*, Potential Anal. **39** (2013), no. 1, 69–98, DOI 10.1007/s11118-012-9322-9. MR3065315

- [17] Renming Song, *Two-sided estimates on the density of the Feynman-Kac semigroups of stable-like processes*, Electron. J. Probab. **11** (2006), no. 6, 146–161, DOI 10.1214/EJP.v11-308. MR2217813
- [18] Masayoshi Takeda, *Gaugeability for Feynman-Kac functionals with applications to symmetric α -stable processes*, Proc. Amer. Math. Soc. **134** (2006), no. 9, 2729–2738, DOI 10.1090/S0002-9939-06-08281-5. MR2213753
- [19] Pierre Baras and Jerome A. Goldstein, *The heat equation with a singular potential*, Trans. Amer. Math. Soc. **284** (1984), no. 1, 121–139, DOI 10.2307/1999277. MR742415
- [20] Vitali Liskevich and Zeev Sobol, *Estimates of integral kernels for semigroups associated with second-order elliptic operators with singular coefficients*, Potential Anal. **18** (2003), no. 4, 359–390, DOI 10.1023/A:1021877025938. MR1953267
- [21] Boumediene Abdellaoui, María Medina, Ireneo Peral, and Ana Primo, *The effect of the Hardy potential in some Calderón-Zygmund properties for the fractional Laplacian*, J. Differential Equations **260** (2016), no. 11, 8160–8206, DOI 10.1016/j.jde.2016.02.016. MR3479207
- [22] ———, *Optimal results for the fractional heat equation involving the Hardy potential*, Nonlinear Anal. **140** (2016), 166–207, DOI 10.1016/j.na.2016.03.013. MR3492734
- [23] Ali BenAmor, *The heat equation for the Dirichlet fractional Laplacian with Hardy’s potentials: properties of minimal solutions and blow-up*, Rev. Roumaine Math. Pures Appl. **66** (2021), no. 1, 43–66. MR4216547
- [24] Krzysztof Bogdan, Tomasz Grzywny, Tomasz Jakubowski, and Dominika Pilarczyk, *Fractional Laplacian with Hardy potential*, Comm. Partial Differential Equations **44** (2019), no. 1, 20–50, DOI 10.1080/03605302.2018.1539102. MR3933622
- [25] I. S. Gradshteyn and I. M. Ryzhik, *Table of integrals, series, and products*, 7th ed., Elsevier/Academic Press, Amsterdam, 2007. Translated from the Russian; Translation edited and with a preface by Alan Jeffrey and Daniel Zwillinger; With one CD-ROM (Windows, Macintosh and UNIX). MR2360010
- [26] Nobuyuki Ikeda and Shinzo Watanabe, *On some relations between the harmonic measure and the Lévy measure for a certain class of Markov processes*, J. Math. Kyoto Univ. **2** (1962), 79–95, DOI 10.1215/kjm/1250524975. MR142153
- [27] Tomasz Jakubowski and Jian Wang, *Heat kernel estimates of fractional Schrödinger operators with negative Hardy potential*, Potential Anal. **53** (2020), no. 3, 997–1024, DOI 10.1007/s11118-019-09795-7. MR4140086
- [28] Krzysztof Bogdan, Bartłomiej Dyda, and Panki Kim, *Hardy inequalities and non-explosion results for semigroups*, Potential Anal. **44** (2016), no. 2, 229–247, DOI 10.1007/s11118-015-9507-0. MR3460023
- [29] Mateusz Kwaśnicki, *Fractional Laplace operator and its properties*, Handbook of fractional calculus with applications. Vol. 1, De Gruyter, Berlin, 2019, pp. 159–193. MR3888401
- [30] Mateusz Kwaśnicki, *Ten equivalent definitions of the fractional laplace operator*, Fractional Calculus and Applied Analysis **20** (2017), no. 1, 7–51, DOI doi:10.1515/fca-2017-0002.
- [31] Krzysztof Bogdan and Bartłomiej Dyda, *The best constant in a fractional Hardy inequality*, Math. Nachr. **284** (2011), no. 5-6, 629–638, DOI 10.1002/mana.200810109. MR2663757
- [32] Krzysztof Bogdan, Tomasz Grzywny, and Michał Ryznar, *Heat kernel estimates for the fractional Laplacian with Dirichlet conditions*, Ann. Probab. **38** (2010), no. 5, 1901–1923, DOI 10.1214/10-AOP532. MR2722789